

ปฐมบท

การประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง

บูรณาการควบคุม (เมท) แอมเฟตามีน อย่างสร้างสรรค์และนวัตกรรมยุติธรรม ตามร่างประมวลกฎหมายยาเสพติด

(Integrated Constructive (Meth) amphetamine Control
And Innovative Justice in Draft Narcotics Code)

ระหว่างวันที่ 29 – 30 สิงหาคม 2559

ณ โรงแรมแกรนด์ เมอร์เคียว ฟอร์จูน

ถนนรัชดาภิเษก กรุงเทพมหานคร

นับตั้งแต่โครงการกำลังใจโดยสำนักกิจการในพระตำริพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา เริ่มรณรงค์ให้สังคมไทยตระหนักถึงปัญหา “ผู้ต้องขัง ล้นเรือนจำ/ทัณฑสถาน” ที่พบว่า ในปัจจุบันกว่าร้อยละ 90 ของผู้ถูกจับกุมคุมขัง ดำเนินคดีและต้องโทษจำคุกคดีเกี่ยวกับสารออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทหรือ ยาเสพติดล้วนเกี่ยวข้องกับเมทแอมเฟตามีนซึ่งเป็นสารกระตุ้นชนิดหนึ่งในกลุ่ม แอมเฟตามีน (Amphetamine-Type Stimulants, ATS) อย่างจริงจังตั้งแต่กลางปี 2557 เป็นต้นมา ฝ่ายบริหารอันมีพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีเป็น หัวหน้าคณะรัฐบาล และพลเอกไพบูลย์ คุ้มฉายา ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงยุติธรรม ซึ่งอาจเรียกว่าเป็น “รัฐบาลทหาร” ที่มีได้มีส่วนได้เสียโดยตรง ใดๆในกระบวนการยุติธรรมทางอาญานอกจากในฐานะของผู้เสียหาย แต่เมื่อประจักษ์ว่าที่ผ่านมาสังคมไทยพึ่งพากระบวนการยุติธรรมทางอาญาโดย อาศัยเรือนจำ/ทัณฑสถานเป็นคำตอบสุดท้ายหรือเป็นเครื่องมือตอบโต้การแพร่ระบาดของ (เมท) แอมเฟตามีนมากเกินไป (Overreliance on Incarceration for ATS Offences) จนอาจเรียกได้ว่า “เสพติดกระบวนการยุติธรรมทางอาญาหรือ การลงโทษ” (Addicted to Criminal Justice or Punishment) โดยมีการใช้ เรือนจำ/ทัณฑสถานอย่างไม่มีประสิทธิภาพ¹ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากข้อมูลที่พบว่า

¹ ในสังคมไทยมีนักอาชญาวิทยาเชิงวิพากษ์ (Critical Criminologist) ที่มองว่า ปัญหาสำคัญของระบบการลงโทษในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาไทย คือ ไม่สามารถแยกการปฏิบัติ ต่อผู้กระทำความผิดเป็นรายบุคคลได้อย่างเหมาะสมเนื่องจากสภาพความจำกัดของเรือนจำ/ ทัณฑสถาน และระบบกำหนดโทษ ดังนั้น การพิจารณาลงโทษผู้กระทำความผิดด้วยการ จำคุกควรจำกัดครั้งต่อบุคคลที่เป็นภัยอันตรายอย่างร้ายแรงต่อความผาสุกของ สังคม อีกทั้งการบังคับใช้กฎหมายเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการลงโทษมิควรพิจารณา

กว่าร้อยละ 80 ของผู้ต้องขังในเรือนจำ/ทัณฑสถานเป็นกลุ่มผู้ด้อยโอกาสหรือมีความเปราะบางทั้งฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น คนยากจนและ/หรือเพศหญิง เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ โดยส่วนใหญ่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับระดับล่างสุด (Lesser Role) ของตลาดยาเสพติด เช่น เป็นผู้เสพ หรือเป็นผู้ค้าในฐานะผู้รับจ้างขนหรือผู้จำหน่ายยาเสพติดรายย่อยที่เป็นเสมือนเพียงแรงงานหรือกลไกกระจายสินค้าในระบบการตลาดของยาเสพติด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมุมมองในภาพรวมอย่างรอบด้านถึงผลกระทบอื่นๆ ที่ติดตามมา เช่น ปัญหาสาธารณสุข เศรษฐกิจ และสังคม ฯลฯ ยังอาจขาดหายไปในระบบที่ศรัทธาของความยุติธรรมทางอาญาและการบังคับใช้กฎหมาย (Half-baked Solution) กระบวนการยุติธรรมทางอาญาดังกล่าวจึงทวีปัญหาสังคมให้แก่ประเทศชาติโดยรวมอีกด้วย² งบประมาณโดยภาพรวมของ

เพียงลำพังแต่ข้อเท็จจริงในอดีตเท่านั้น หากควรคำนึงถึงผลที่อาจเกิดในอนาคตรวมทั้งบริบทหรือสภาพแวดล้อมของสังคมตลอดจนสถาบันหรือหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายประกอบด้วย นโยบายรวมทั้งการบังคับใช้กฎหมายซึ่งมีโทษทางอาญาโดยปราศจากการคำนึงถึงผลกระทบหรือผลข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้นตามมาโดยมิได้คาดหมายไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางสังคม ทางเศรษฐกิจทั้งในและนอกระบบ รวมทั้งปัญหาต่อกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเองเป็นสิ่งที่พึงระมัดระวังอย่างยิ่ง ยิ่งไปกว่านั้นในกรณีที่พฤติการณ์การกระทำความผิดของจำเลยไม่ร้ายแรงดังเช่นพฤติกรรมของอาชญากรที่กระทำผิดด้วยความรุนแรงอันสมควรใช้เรือนจำ/ทัณฑสถานเป็นสถานที่เพื่อการปรับปรุงแก้ไขผู้กระทำความผิด การลงโทษด้วยการส่งจำเลยเข้าไปใช้ชีวิตในเรือนจำ/ทัณฑสถานกลับจะเป็นโอกาสทำให้ต้องถูกบังคับหรือจำยอมคบหาสมาคมกับผู้กระทำความผิดติดนิสัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชญากรอาชีพในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษด้วยข้อจำกัดของเรือนจำ/ทัณฑสถานในบริบทสังคมไทยที่จำต้องคุมขังผู้กระทำความผิดซึ่งเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษจำนวนมากไว้รวมกันอันอาจทำให้จำเลยต้องกลายเป็นเครือข่ายจำหน่ายยาเสพติดให้โทษไปในที่สุดอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ซึ่งน่าจะเกิดผลร้ายยิ่งกว่าผลดี.

² การแพร่ระบาดของ (เมท) แอมเฟตามีนเป็นปัญหาสังคมซึ่งมีความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงไปในหลายมิติ แต่ที่สำคัญคือ ด้านสาธารณสุข ด้านเศรษฐกิจ และกฎหมาย สำหรับมิติทางกฎหมายในทางสากลได้แยกผู้เข้ามาเกี่ยวข้องเป็น 2 ด้าน คือ 1. ฝ่ายผู้เสพ ซึ่งปัจจุบันนโยบายทางกฎหมายค่อยๆ ผ่อนคลายลงโดยคำนึงถึงความเป็นจริงตามธรรมชาติของมนุษย์

ที่มองว่าผู้ใช้สารเหล่านี้ในฐานะผู้เสพหรือผู้ติดมีสภาพเป็น “ผู้ป่วย” ซึ่งต้องปฏิบัติด้วยการบำบัดรักษาทางการแพทย์ มิใช่ในฐานะของ “อาชญากร” ตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา และ 2. ฝ่ายผู้ค้า ได้แก่ บุคคลต่างๆ ในกระบวนการค้าสารดังกล่าวหรือองค์กรอาชญากรรมที่แสวงประโยชน์ในเชิงทรัพย์สินจากฝ่ายผู้เสพหรือผู้ติดซึ่งมีสภาวะอ่อนแอเป็นผู้ป่วยทั้งทางร่างกายและจิตใจยิ่งกว่า แต่กระนั้น ในการใช้มาตรการทางอาญาจัดการกับบุคคลที่เป็นผู้ค้าอย่างแท้จริงหรือกฎหมายถือว่าเป็นผู้ค้านี้ บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาอาจหลงลืมไปว่า การลงโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือแม้แต่การลงโทษประหารชีวิตคงมีผลในเชิงข่มขู่ ยับยั้งได้เพียงชั่วคราวเท่านั้น เพราะการกระทำผิดโดยมีแรงจูงใจทางทรัพย์สินนั้นอยู่ภายใต้หลักแห่งอุปสงค์และอุปทาน ความรุนแรงของโทษทางอาญาไม่ว่าเพียงใดก็มีโอกาสเอาชนะหลักเศรษฐศาสตร์ดังกล่าวได้ โทษทางอาญาจึงไม่เป็นผลให้การกระทำผิดลดลงได้อย่างยั่งยืน นอกจากนี้บุคคลต่างๆ ซึ่งเข้ามาเกี่ยวข้องกับฝ่ายผู้ค้านี้ก็ยังมีบทบาทหน้าที่แตกต่างกันไปตามลำดับชั้นความสำคัญโดยมีการสั่งการบังคับบัญชาลงมาจากรอบคอบที่มีอำนาจในระดับบนๆ ซึ่งสูงกว่าขึ้นไป กลุ่มผู้ด้อยโอกาสหรือมีความเปราะบางทั้งฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น คนยากจนและ/หรือเพศหญิง เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มักมีบทบาทเกี่ยวข้องกับระดับล่างสุด (Lesser Role) ของกระบวนการค้าสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีน (ATS) เช่น ในฐานะผู้รับจ้างขนสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีน (ATS) ไม่มากนักน้อยเพียงใด หรือผู้จำหน่ายรายย่อย ก็มีสภาพเป็นเพียงแรงงานหรือกลไกกระจายสินค้าในระบบการตลาดของสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีน (ATS) เท่านั้น บุคคลเหล่านี้มีความเสี่ยง (ต่อการถูกจับกุมดำเนินคดี) สูง แต่ได้รับผลกำไรต่ำ (High Risk, Low Profit) ในขณะที่บุคคลที่มีบทบาทนำ (Leading Role) บทบาทสำคัญ (Significant Role) ในกระบวนการค้าดังกล่าวซึ่งเป็นผู้ที่มีความเสี่ยง (ต่อการถูกจับกุมดำเนินคดี) ต่ำ แต่ได้รับผลกำไรสูง (Low Risk, High Profit) มิได้ถูกจับกุมดำเนินคดีด้วย กลุ่มผู้ด้อยโอกาสหรือมีความเปราะบางทั้งฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมดังกล่าวจึงเปรียบเสมือน “เครื่องมือซึ่งมีชีวิต” ซึ่ง “ให้เขาร่างกาย อิศรภาพ และชีวิต” แก่เครือข่ายค้าสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีน (ATS) หรือเป็นผู้เล่นที่เป็น “ตัวประกัน” ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาระหว่างกระบวนการค้าสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีน (ATS) กับผู้บังคับใช้กฎหมายที่ไม่อาจจับกุมดำเนินคดีต่อตัวการใหญ่หรือผู้มีอิทธิพลซึ่งเป็นต้นเหตุที่อยู่เบื้องหลัง ทั้งเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของผลกำไรมหาศาลจากการค้าดังกล่าวได้ และการที่บุคคลเหล่านี้ต้องถูกจับกุมคุมขังดำเนินคดีและรับโทษจำคุกเป็นเวลายาวนานก็ไม่มีผลกระทบต่อเครือข่ายค้าสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีน (ATS) เพราะเครือข่ายดังกล่าวอาจหาผู้อื่นมาทดแทนได้โดยง่ายอย่างไม่มีที่สิ้นสุดตราบที่มีผลกำไรมหาศาลเป็นแรงจูงใจ รวมทั้งทำให้สถานการณ์ของการลงโทษที่ไม่ได้สัดส่วน (Proportionality of Sentencing for ATS Offences) ต่อผู้เกี่ยวข้องเป็นผลที่เกิดขึ้นตามมาอย่างดาษดื่นจนเข้าขั้นวิกฤตต่อระบบเรือนจำ/ทัณฑสถาน.

กระบวนการยุติธรรมทางอาญาในการบังคับใช้กฎหมายเช่นนี้บ่งชี้ถึงความสิ้นเปลืองอย่างมหาศาลของงบประมาณประเทศที่มีอยู่อย่างจำกัดในการดูแลความยุติธรรมปลายเหตุ แทนที่จะนำไปลงทุนในการศึกษาหรือสาธารณสุขสนับสนุนให้คนไทยมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดียิ่งขึ้น จึงเห็นสมควรให้มีการทบทวนกฎหมายยาเสพติดทั้งระบบเสียใหม่ให้อยู่ในรูปร่างของประมวลกฎหมายยาเสพติดโดยมีการคำนึงถึงมาตรการทางสาธารณสุขการลงโทษที่ได้สัดส่วน (Proportionality of Sentencing for Drug Offences) บทบาทของผู้กระทำความผิด (Role of Offenders) มาตรการอื่นแทนการลงโทษจำคุก (Alternative to Incarceration) และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง บทบัญญัติที่เปิดช่องให้ศาลมีโอกาสได้ใช้ดุลพินิจในการลงโทษจำคุกและหรือปรับน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นก็ได้

เมื่อมีเหตุอันสมควรเฉพาะรายโดยพิจารณาถึงความร้ายแรงของการกระทำ ความผิด ฐานะของผู้กระทำความผิด และพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว เป็นต้น โดยคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบกับร่างประมวลกฎหมายยาเสพติดดังกล่าวเมื่อวันที่ 12 เมษายน 2559 และขณะนี้อยู่ในขั้นตอนของการนำเสนอเพื่อเข้าสู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป ในขณะที่เดียวกันก็มีหน่วยงานสำคัญของประเทศหลากหลายหน่วยงานได้กระตุ้นเตือนให้สังคมไทยตระหนักถึงปัญหา “ผู้ต้องขังล้นเรือนจำ/ทัณฑสถาน” อันมีสาเหตุมาจากคดียาเสพติดด้วยเช่นกัน เช่น วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต³ สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (TIJ)⁴ ศาลฎีกา⁵ ถือว่าเป็นความตื่นตัวเพื่อการปฏิรูประบบควบคุมยาเสพติดครั้งสำคัญ

³ วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต ได้จัดเสวนาวิชาการเรื่อง “สงครามยาเสพติด: คุณและเหยื่อผู้ต้องขังหญิง” เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2558.

⁴ สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (TIJ) ได้จัดเสวนาเชิงวิชาการเรื่อง “โปรตุเกสโมเดล: กรณีศึกษา ทิศทางใหม่นโยบายยาเสพติด” เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2559 และต่อมาวันที่ 18 สิงหาคม 2559 จัดประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อนำเสนอแนะนโยบายยาเสพติดที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย.

⁵ ศาลฎีกาได้จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่อง “หลักนิติธรรมกับการบังคับใช้กฎหมายยาเสพติด” เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2559.

ที่สุดครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์กระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทย อย่างไรก็ตาม แม้ว่ารัฐบาลจะมีเจตนาดีที่เห็นว่างบประมาณของประเทศซึ่งมีอยู่อย่างจำกัดไม่ควรใช้จ่ายไปกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในการบังคับใช้กฎหมายยาเสพติดโดยเฉพาะ (เมท) แอมเฟตามีนอย่างสิ้นเปลืองสูญเปล่ามหาศาล และเห็นว่าควรใช้มาตรการด้านสาธารณสุขดูแลซึ่งน่าจะควบคุมปัญหาได้ดีกว่าการใช้กระบวนการยุติธรรมทางอาญาจึงนับว่าสอดคล้องกับสากล แต่โดยเหตุที่นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 ซึ่งมีการยกระดับความสำคัญของสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีน (ATS) จากที่เคยถูกจัดอยู่ในประเภทของวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 ให้ขึ้นเป็นยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรงในประเภท 1 ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 เทียบเท่ากับเฮโรอีนเพียงเพราะสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีน (ATS) นี้มีการใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วไปในกลุ่มคนจำนวนมากหลังจากที่การแพร่ระบาดของเฮโรอีนลดลงไปในประเทศไทย เวลา 2 ทศวรรษทำให้องค์ความรู้เกี่ยวกับสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีน (Amphetamine-Type Stimulants, ATS) อย่างรอบด้านขาดหายไปจากแวดวงวิชาการอย่างน่าตกใจดังเห็นได้จากการแสดงความคิดเห็นของบุคลากรในแวดวงสาธารณสุขจำนวนไม่น้อยที่อาจคลาดเคลื่อนไปจาก**หลักฐานเชิงวิทยาศาสตร์การแพทย์ (Medically Scientific Evidence-based)** เมื่อมีข่าวว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีแนวคิดให้ทบทวนการจัดประเภทของสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีน (Amphetamine-Type Stimulants, ATS) เสียใหม่โดยคำนึงถึง “**ภัยอันตราย (Harm)**” ไม่ว่าจะ เป็น “**ภัยอันตรายต่อตนเอง (Harm to Self)**” หรือ “**ภัยอันตรายต่อผู้อื่นหรือสังคม (Harm to Others or Society)**” เมื่อเทียบกับสารเสพติดชนิดอื่น⁶ รวมทั้งการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยา

⁶ ในทางหลักฐานเชิงวิทยาศาสตร์การแพทย์ (Medically Scientific Evidence-based)

เสพติดที่อยู่ในความดูแลของกระทรวงยุติธรรมโดยกรมคุมประพฤติไม่น่าจะชอบด้วยเหตุผลเพราะควรเป็นภารกิจด้านสาธารณสุขยิ่งกว่า ถึงแม้โครงการกำลังใจจะได้จัดพิมพ์เอกสารในประเด็นเกี่ยวข้อนี้จำนวนไม่น้อยเผยแพร่ตลอดมารวมทั้งการเชิญผู้เชี่ยวชาญระดับโลกทั้งนักวิทยาศาสตร์ด้านประสาทวิทยา (Neuroscientist) แพทย์ซึ่งคลุกคลีกับปัญหายาเสพติดและการปฏิรูปนโยบายยาเสพติดมาตลอดชีวิต รวมทั้งผู้นำคนสำคัญของภาคประชาสังคม (Global Civil Society) ที่ขับเคลื่อนการปฏิรูปนโยบายยาเสพติดระดับโลกมาร่วมกันให้ข้อมูลและแลกเปลี่ยนประสบการณ์และบทเรียนของต่างประเทศให้แก่ภาคส่วนต่างๆ ในสังคมไทย แต่อาจเป็นเพราะบุคลากรในแวดวงสาธารณสุขมิใช่กลุ่มเป้าหมายหลักซึ่งเข้าร่วมประชุมในช่วงแรกโดยงานวิชาการโครงการกำลังใจก็คาดไม่ถึงว่าองค์ความรู้เกี่ยวกับสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีน (Amphetamine-Type Stimulants, ATS)

มีการศึกษาและจัดเรียงลำดับอันตรายจากมากสุดลดลงไปถึงน้อยสุดของสารเสพติดชนิดต่างๆ รวม 20 ชนิด โดยไม่จำกัดเฉพาะยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทเท่านั้น ซึ่งปรากฏผลดังนี้คือ 1.แอลกอฮอล์ 2.เฮโรอีน 3.โคเคนรูปผลึก (Crack Cocaine) 4.เมทแอมเฟตามีน 5.โคเคน (Cocaine) 6.ยาสูบ (Tobacco) 7.แอมเฟตามีน 8.กัญชา 9.กรดแกมมาไฮดรอกซีบิวทิริก (GHB) 10.เบนโซไดอะซีปีนส์ (Benzodiazepines) 11.คีตามีน 12.เมทาโดน (Methadone) 13.เมฟริโดน (Mephedrone) 14.บิวเทน 15.แคต (Khat) 16.อะนาบอลิกสเตียรอยด์ (Anabolic steroids) 17.อีคซ์ตาซี (Ecstasy) 18.แอล เอส ดี (LSD) 19.บूपรีนอร์ฟิน (Buprenorphine) และ 20.เห็ดเมา (ดู “อันตรายของยาเสพติดในสหราชอาณาจักร: การวิเคราะห์การตัดสินใจแบบหลายหลักเกณฑ์ (Drug harms in the UK: a multicriteria decision analysis)”, November 1, 2010 *The Lancet* 376 (9752): 1558–1565 โดย David J Nutt, Leslie A King, Lawrence D Phillips, on behalf of the Independent Scientific Committee on Drugs จากเอกสาร “การเปรียบเทียบอันตรายของสารเสพติดชนิดต่างๆ และโมดาฟินิล: ทางเลือกแทน (เมท) แอมเฟตามีนกับข้อพิจารณาทางวิทยาศาสตร์และกฎหมาย” จัดพิมพ์โดยสำนักกิจการในพระตำหนักเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา, 2558.

อย่างรอบด้านได้ขาดหายไปจากแวดวงวิชาการถึงเพียงนี้⁷ ประกอบกับการที่ต่อมาแม้มีหลากหลายหน่วยงานสำคัญของประเทศไทยได้ร่วมกระตุ้นเตือนให้สังคมไทยตระหนักถึงปัญหา “ผู้ต้องขังล้นเรือนจำ/ทัณฑสถาน” อันมีสาเหตุมาจากคดียาเสพติด ดังที่กล่าวข้างต้นนั้นก็คงมุ่งเน้นไปเฉพาะเพียงบางมิติที่หน่วยงานดังกล่าวมีความเชี่ยวชาญหรือสนใจ เช่น บางหน่วยงานอาจให้ความสำคัญเฉพาะมิติเศรษฐกิจที่มุ่งทำลายผลกำไรของ “ฝ่ายผู้ค้า” ก็ขาดมิติสังคม มิติการแพทย์และสาธารณสุข บางหน่วยงานอาจให้ความสำคัญเฉพาะมิติกฎหมายและการบังคับใช้ที่มุ่งการลงโทษที่ได้สัดส่วนรวมทั้งการใช้มาตรการอื่นแทนการลงโทษจำคุกก็ขาดมิติสังคม มิติ

⁷ องค์ความรู้เกี่ยวกับเมทแอมเฟตามีนที่น่าสนใจซึ่งไม่เป็นไปตามข้อเท็จจริงที่ภาครัฐเผยแพร่ให้ข้อมูลตั้งแต่อดีตที่ผ่านมาปรากฏในรายงาน “เมทแอมเฟตามีน: ความจริง vs. นวนิยายและบทเรียนของโรคประสาทหวาดผวามาจากโคเคนรูปผลึก” จัดพิมพ์โดยสำนักกิจการในพระตำหนักเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา, 2557 ซึ่งแปลจาก “Methamphetamine: Fact vs. Fiction and Lessons from the Crack Hysteria” โดย Carl L. Hart, Joanne Csete, Don Habibi จาก Department of Psychology, Columbia University; Division on Substance Abuse, New York State Psychiatric Institute and Department of Psychiatry, College of Physicians and Surgeons of Columbia University; Institute for Research in African-American Studies, Columbia University; Open Society Foundation และ Department of Philosophy, University of North Carolina Wilmington ซึ่งเอกสารฉบับนี้เริ่มจากการให้ตัวอย่างของความกลัวเกินความจริงในอดีตต่อโคเคนรูปผลึก (Crack Cocaine) ในประเทศสหรัฐอเมริกา แล้วเปรียบเทียบกับกรณีของเมทแอมเฟตามีน จากนั้นแสดงถึงลักษณะของเมทแอมเฟตามีน ขอบเขตของการใช้เมทแอมเฟตามีนทั่วโลก นโยบาย กฎหมาย และโครงการ: การตอบสนองภายในประเทศสหรัฐอเมริกาและต่างประเทศต่อเมทแอมเฟตามีน กลวิธีสร้างความหวาดกลัว (scare tactics) เพื่อป้องกันการใช้เมทแอมเฟตามีน แล้ววิเคราะห์ผลกระทบของเมทแอมเฟตามีนต่อสมอง สภาพทางร่างกาย และพฤติกรรมของมนุษย์ ความกังวลเรื่องสุขภาพอื่นๆ มาตรการลดอันตราย (Harm Reduction) และจบด้วยบทสรุปและคำแนะนำทางนโยบายและการวิจัย งานวิพากษ์ปรากฏการณ์ทางสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่มีการพาดพิงถึงผู้เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานของรัฐ ในลักษณะเช่นนี้อาจยังไม่เป็นที่คุ้นเคยมากนักในบรรณพิภพของสังคมไทยที่การตั้งคำถามต่อปัญหาซึ่งค่อนข้างอ่อนไหวต่อความรู้สึกของสังคม อาทิ ปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติดให้โทษ เป็นต้น ยังมีน้อย แต่การวิพากษ์ดังกล่าวถือเป็นเรื่องปกติในสังคมเสรีประชาธิปไตย อีกทั้งนโยบาย

การแพทย์และสาธารณสุข และมีติเศรษฐกิจ ยิ่งไปกว่านั้น แม้บางหน่วยงานเสนอแนะให้นำแนวทางของต่างประเทศซึ่งเคยประสบผลสำเร็จในการแก้ปัญหาเสพติดมาแล้วในประเทศดังกล่าวมาใช้ เช่น มาตรการสาธารณสุข (แต่ไม่ประสบผลสำเร็จในประเทศอื่นแม้อยู่ในทวีปเดียวกัน) โดยไม่ให้ความสำคัญกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ก็อาจล้มค้ำหนึ่งถึงบริบทของสังคมไทย รวมทั้งมิติสังคม มิติเศรษฐกิจที่ขาดหายไป ตลอดจนความพร้อมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องซึ่งจำเป็นต้องใช้เวลาอีกนานพอสมควรนอกเหนือจากองค์ความรู้รอบด้านของบุคลากรในแวดวงสาธารณสุข เช่น “ขนาดของปัญหา” “การเสพติด” “สารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีน (Amphetamine-Type Stimulants, ATS)” ที่ขาดหายไปดังที่กล่าวข้างต้นแล้ว เมื่อการปฏิรูปสังคม เศรษฐกิจ และสาธารณสุขมีมนุษย์เป็น “ประธานหรือศูนย์กลาง” (หาใช่เป็น “กรรมหรือวัตถุของการกระทำ” ไม่) การมีส่วนร่วมรับผิดชอบในทางเนื้อหาของ “ฝ่ายผู้เสพ” จึงมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าทัศนคติของบุคลากรชุดใหม่ที่จะทำหน้าที่แทนบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาดังที่เป็นอยู่

หลายอย่างมีแรงจูงใจจากความต้องการได้รับคะแนนเสียงสนับสนุนทางการเมือง ผนวกกับการเมืองในเรื่องของอำนาจ (Politics of Power) จึงอาจทำให้หนักการเมืองและผู้เกี่ยวข้องพยายามทุกวิถีทางรวมทั้งการปรุงแต่งข้อมูลไม่ว่าจริงใจหรือไม่ก็ตามเพื่อผลสำเร็จในการดำเนินตามนโยบาย แต่ในขณะเดียวกันการตรวจสอบโดยสาธารณชนโดยเฉพาะจากผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องเดียวกันนั้นก็ทำให้สังคมเกิดความตระหนักและรู้เท่าทันต่อความจริงที่เกิดขึ้นสังคมกลายเป็นสังคมฐานความรู้ (Knowledge-based Society) รายงานแปลฉบับนี้จึงนับว่าเป็นส่วนหนึ่งในความพยายามของงานวิชาการโครงการกำลังใจเพื่อคลี่คลายให้เห็นปรากฏการณ์ของความจริงในสังคมไทย ด้วยหวังว่าจะเป็นประกายเริ่มต้นของการปรับกระบวนทัศน์ใหม่ (New Paradigm) ต่อการแก้ปัญหาเรื่องสารเสพติดได้อย่างถูกทิศทางโดยควรศึกษาวิเคราะห์วิจัยอย่างลึกซึ้งละเอียดรอบด้านถึงความชอบด้วยเหตุผล หลักการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และผลกระทบที่จะติดตามมาในทุกมิติทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งการที่สถานการณ์แพร่ระบาดของเมทแอมเฟตามีนในปัจจุบันรุนแรงยิ่งกว่าก่อนการพิจารณาเปลี่ยนจากวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท 2 ตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 มาเป็นยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรงในประเภท 1 น่าจะเป็นบทเรียนที่ควรจดจำสำหรับสังคมไทยในเรื่องนี้.

หาไม่แล้วเจตนาดีที่รัฐบาลฝากความหวังไว้ว่าบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับมาตรการด้านสาธารณสุขน่าจะดูแล “ฝ่ายผู้เสพ” ได้ดีกว่าบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเช่นเดียวกับสากลนั้นอาจเป็นการแก้ปัญหาเพียงในลักษณะของ “เหล้าเก่าในขวดใหม่” ซึ่งทำให้แนวคิดปฏิรูปการควบคุมยาเสพติดโดยเฉพาะอย่างยิ่งสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีนที่ “รัฐบาลทหาร” มีความกล้าหาญที่จะทำยิ่งกว่า “รัฐบาลที่มาจากพรรคการเมือง” ซึ่งอาจเกรงกลัวต่อการสูญเสียคะแนนความนิยมเมื่อมีการเลือกตั้งนี้ “เสียของ” ได้ในที่สุด การปฏิรูปเพียงมิติใดมิติหนึ่งมีอาจสัมฤทธิ์ผลได้อย่างยั่งยืน มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกภาคส่วนของสังคมจักได้ร่วมกันศึกษาและตรวจสอบโดยคำนึงถึงผลกระทบในทุกมิติของ (เมท) แอมเฟตามีนเท่าที่เป็นไปได้ไม่ว่าจะเป็นในด้านเภสัชศาสตร์ที่มีต่อสุขภาพ (Pharmacology) สังคม เศรษฐกิจ และการใช้กระบวนการยุติธรรมทางอาญาในการจัดการต่อปัญหาดังกล่าวรวมทั้งถึงเวลาแล้วที่มีความจำเป็นต้องสร้างระบบความปลอดภัย (Safety Valve) เพื่อขจัดหรือลดอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้แก่มนุษย์ทุกคนในสังคม รวมทั้งประเทศชาติส่วนรวมโดยมิควรฝากความหวังการแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นไว้ยังหน่วยงานหรือบุคลากรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งตามลำพังแต่ฝ่ายเดียวเพื่อให้สังคมไทยเป็นสังคมฐานความรู้ (Knowledge-based Society) เพราะโลกที่ปลอดยาเสพติด (Drug Free World) นั้นไม่มีอยู่จริง ด้วยเหตุที่ว่าสารเคมีที่ได้จากพืชหรือการสังเคราะห์อันมีอิทธิพลต่ออารมณ์ การรับรู้ และพฤติกรรมของมนุษย์ประเภทกดประสาท เช่น ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน ยาแก้ปวดประสาท ยานอนหลับ สารระเหย หรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก็ดี ประเภทกระตุ้นประสาท เช่น สารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีน ไบโกระท่อม นิโคตินในยาสูบ คาเฟอีนในกาแฟ หรือโคเคนก็ดี และประเภทหลอนประสาทหรือเพื่อผ่อนคลาย เช่น กัญชาก็ดี ต่างมีคุณและโทษในตัว ข้อห้ามของสังคมไม่อาจเอาชนะธรรมชาติของมนุษย์ในการแสวงประโยชน์จากด้านดีของสิ่งเหล่านี้ และขณะเดียวกันก็อาจกำจัด “ความโลภ” ของมนุษย์ได้ ตลาดยาเสพติดจึงไม่ยึดหยุ่นไปกับราคา ยาเสพติดจะถูกบริโภคเสมอไม่ว่าจะมีราคาเท่าใด ดังนั้น

ผลที่ได้คือการกระตุ้นให้มีการผลิตยาเสพติดมากขึ้นและการเข้ามาของผู้ค้ามากขึ้น ยาเสพติดจึงมีอยู่อย่างแพร่หลาย การห้ามจึงก่อให้เกิดปรากฏการณ์ทฤษฎี “การบีบของลูกโป่ง (Balloon Effect)” ทั้งใน “ฝ่ายผู้ใช้” ที่มุ่งแสวงประโยชน์ของฤทธิ์กดประสาท กระตุ้นประสาท หลอนประสาทหรือเพื่อผ่อนคลายจากสารเหล่านี้ ในขณะที่ “ฝ่ายผู้ค้า” ก็มุ่งแสวงประโยชน์เชิงทรัพย์สินจากสารเหล่านี้ ดังตัวอย่างของ (เมท) แอมเฟตามีนซึ่งแพร่ระบาดขึ้นจากการลดลงของเฮโรอีน และเมื่อถูกปราบปรามอย่างหนัก (เมท) แอมเฟตามีนก็กลับมาระบาดหนักขึ้นกว่าเดิมไม่เพียงเข้ามาจากแหล่งผลิตประเทศเพื่อนบ้าน แต่ยังหลั่งไหลมาจากทุกสารทิศทั่วโลก⁸ และไม่เว้นแม้กระทั่งสารที่ถูกกฎหมาย เช่น ยาแก้ปวดหรือยาตามใบสั่งแพทย์ก็ยังถูกใช้ในทางที่ผิดจนทำให้เกิด “การติด” ได้เช่นกัน หากขาดการควบคุมอย่างเหมาะสม องค์กรความรู้ยาเสพติดในฐานะทักษะสังคมเพื่อลดอันตรายจึงมีความสำคัญที่สุดเป็นลำดับแรกของการควบคุมเพื่อขจัดหรือลดอันตรายจากสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีน (Amphetamine-Type Stimulants, ATS) ซึ่งเชื่อว่าในระยะยาวองค์ความรู้นี้จะเป็ นภูมิคุ้มกันของผู้คนโดยรู้เท่าทันการทำลายผลกำไรของตลาดยาเสพติดด้วยการลดอุปสงค์และอุปทานของยาเสพติดอย่างสร้างสรรค์ (Constructive Drug Demand and Supply Reduction) ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ควรใช้จ่ายโดยสิ้นเปลืองสู่ยูนิเวอร์ซิตีกับหน่วยงานหรือบุคลากรซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องที่มุ่งจัดการในเชิง “ปริมาณ” โดยขาดความรู้ความเข้าใจถึง “ขนาด” ของปัญหาที่แท้จริงว่าเป็น “อันตราย (Harm)” ไม่ว่าจะเป็ น “อันตรายต่อตนเอง (Harm to Self)” หรือ “อันตรายต่อผู้อื่นหรือสังคม (Harm to Others or Society)” ส่วนใหญ่จริงหรือไม่? หรือว่าเป็น

⁸ ดู “Why The War on Drugs Is a Huge Failure” ที่ <https://www.youtube.com/watch?v=wJUXLqNHCaI>.

เพียงนโยบายการป้องกันโดยการห้ามด้วยกลยุทธ์การสร้างความกลัว (Prohibitionism by Fear-based Scare Tactics) ของภาครัฐที่คล้ายกับการรณรงค์ต่อต้านเมทแอมเฟตามีนในประเทศสหรัฐอเมริกา เช่น Meth Montana Project จึงเป็นอีกครั้งหนึ่งซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่โครงการกำลังใจต้องรณรงค์ให้สังคมไทยตระหนักถึงโอกาสที่อาจเกิดขึ้นของเรื่องนี้ กระทรวงยุติธรรมโดยสำนักกิจการในพระตำริพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา จึงร่วมกับหน่วยงานความร่วมมือด้านนโยบายยาเสพติดระหว่างประเทศ (International Drug Policy Consortium, IDPC) ศูนย์วิชาการสารเสพติดภาคเหนือ คณะแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง “บูรณาการควบคุม (เมท) แอมเฟตามีนอย่างสร้างสรรค์และนวัตกรรมยุติธรรมตามร่างประมวลกฎหมายยาเสพติด (Integrated Constructive (Meth) amphetamine Control And Innovative Justice in Draft Narcotics Code)” ระหว่างวันที่ 29 – 30 สิงหาคม 2559 โดยมีการพิจารณาอย่างน้อยใน 5 มิติ ได้แก่ 1. ด้านองค์ความรู้ยาเสพติด: ทักษะสังคมเพื่อลดอันตราย (Drug education: Social skills for harm reduction) 2. ด้านสังคม (Social impacts and connection) 3. ด้านการแพทย์และสาธารณสุข (Medicalization and public health) 4. ด้านเศรษฐกิจ (Economic affairs) และ 5. ด้านกฎหมายและการบังคับใช้ (Law and law enforcement) ด้วยการเชิญวิทยากรระดับโลกจากต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศเนเธอร์แลนด์ ประเทศออสเตรเลีย และประเทศอังกฤษ มาร่วมให้ข้อมูลในการประชุมวันแรก ส่วนวันที่สองจะเป็นพิจารณาของวิทยากรชาวไทย จากนั้นก็จะมีการแบ่งกลุ่มระดมความคิดเห็นจากที่ประชุมใน 5 มิติ เพื่อรวบรวมข้อสรุปผลการประชุมนำเสนอต่อรัฐบาลต่อไป และเป็นเอกลักษณ์ของโครงการกำลังใจตลอดมาตั้งแต่เริ่มรณรงค์จัดประชุมให้สังคมไทยตระหนักถึงปัญหา “ผู้ต้องขังล้นเรือนจำ/ทัณฑสถาน”

โดยการนำเสนอด้วยสื่อวีดิทัศน์ถึงสภาพและประเด็นปัญหาเป็นรูปธรรมเพื่อที่ประชุมได้เห็นภาพชัดเจนในเวลาจำกัด ประกอบกับการประชุมครั้งนี้เป็นการประชุมต่อเนื่อง 2 วัน เอกสารข้อมูลเบื้องต้นจากเนื้อหาของสื่อวีดิทัศน์การประชุมในชื่อ “หลังสงครามต่อผู้ใช้น้ำยา (เสพติด): พิมพ์เขียวไทยสำหรับการเข้าควบคุม (บูรณาการควบคุม (เมท) แอมเฟตามีนอย่างสร้างสรรค์) (After the War on Drug Users: Thai Blueprint for Taking Control (Integrated Constructive (Meth) amphetamine Control))” น่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมประชุมที่อาจไม่ได้ติดตามข้อมูลข่าวสารมาตั้งแต่แรกหรืออาจไม่ได้อยู่ร่วมการประชุมโดยตลอด รวมทั้งสื่อสารมวลชนเพื่อนำเสนอเผยแพร่ข้อมูลที่โครงการกำลังใจต้องการสื่อสารต่อสาธารณชน ความตื่นตัวของสังคมไทยที่มีต่อความไม่สัมฤทธิ์ผลของการควบคุมยาเสพติดด้วยกระบวนการยุติธรรมทางอาญาโดยเฉพาะอย่างยิ่งสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีน (Amphetamine-Type Stimulants, ATS) จะเกิดขึ้นไม่ได้ หากมิเป็นเพราะพระอัจฉริยภาพและพระปรีชาญาณในพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา สำนักกิจการในพระตำราฯ จึงรู้สึกซาบซึ้งในพระกรุณาธิคุณอย่างหาที่สุคติได้สำหรับการประทานโอกาสแห่งการเรียนรู้แก่สังคมไทยให้เท่าทันต่อความเป็นจริงของตลาดการค้าสารเสพติดผิดกฎหมายจากบริบททั่วโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผลจากวาทกรรมยาเสพติดด้วยกลวิธีสร้างความหวาดกลัว (scare tactics) เพื่อป้องกันการใช้น้ำยากระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีน (Amphetamine-type Stimulants, ATS) ที่ปราศจากการตรวจสอบด้วยหลักฐานเชิงวิทยาศาสตร์การแพทย์ (Medically Scientific Evidence-based) ซึ่งครอบงำสังคมไทยมากกว่า 20 ปี แต่สร้างความเสียหายให้แก่ประเทศชาติอย่างใหญ่หลวงทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ การแพทย์และสาธารณสุข กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม อันนับว่าเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทั้งส่วนบุคคลและภาพรวมในระดับประเทศที่ไม่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในวาระการพัฒนาของสหประชาชาติภายหลังปี ค.ศ. 2015 (post 2015 Development Agenda) และขอกราบขอบพระคุณ ฯพณฯ ชาญชัย

ลิขิตจิตตะ องคมนตรี ฯพณฯ วีระพล ตั้งสุวรรณ ประธานศาลฎีกา พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี พลเอกไพบูลย์ คุ้มฉายา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ศาสตราจารย์ (พิเศษ) หม่อมหลวงไกรฤกษ์ เกษมสันต์ อธิการบดีประธานศาลฎีกา และผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกา นายเอกชัย ชินนพวงศ์ อธิบดีประธานศาลอุทธรณ์ และผู้พิพากษาอาวุโสในศาลอุทธรณ์ ศาสตราจารย์ (พิเศษ) จริญญา ภักดีธนากุล ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ศาสตราจารย์ ดร. ทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ นางเมทินี ชโลธร ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา นายอดิคม อินทภูติ เลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรม นายชาญเชาวน์ ไชยานุกิจ ปลัดกระทรวงยุติธรรม นายสันต์ชัย ล้อมฉิมพรัตน์ ประธานแผนกคดียาเสพติดในศาลอุทธรณ์ พลเอกนิวัตร มีนะโยธิน ผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ศาสตราจารย์ นายแพทย์เฉลิมว ปิยะชน รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ ดร.อภิวัฒน์ อร่ามรัตน์ จากคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นายพิทยา จินาวัฒน์ ที่ปรึกษาสำนักกิจการในพระตำราฯ พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา อธิบดีอัยการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ และรองเลขาธิการ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด นายแพทย์อภิชัย มงคล อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ ประธานกรรมการ การสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติ นายวิทยา สุริยะวงศ์ รองปลัดกระทรวงยุติธรรม นายศิรินทรียา สิทธิชัย เลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด นายกอบเกียรติ กสิวิวัฒน์ รองปลัดกระทรวงยุติธรรม นายปฏิคม วงษ์สุวรรณ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ นายประสงค์ เลิศรัตนวิสุทธิ์ ผู้อำนวยการสถาบันอิศรา รองศาสตราจารย์อภิญญา เวชยชัย รองศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย เลิศพานิชพันธุ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธานี วรรณนทร์ จากคณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต รองศาสตราจารย์ ดร.สังคีต พิริยะรังสรรค์ อาจารย์รัฐศักดิ์ พิศุทธางกูร จากคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง นายสันติชัย วัฒนวิทย์กรรม และนายเมธา ธรรมพนิชวัฒน์ ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ นายกอบกุล จันทวโร อธิบดีที่ปรึกษาด้านกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

นายณรงค์ สงเคราะห์สุข นายกิตติทัศน์ ชัยประสิทธิ์ นายวีระพันธ์ งามมี นางสาววิสาข์ บุญยนิษฐ์ นางสาวปิยนตร ไล้เลิศ Professor Dr. Carl L. Hart, Columbia University; Dr. Alex Wodak, President of the Australian Drug Law Reform Foundation; Ann Fordham, IDPC Executive Director, International Drug Policy Consortium (IDPC); Martin Jelsma, Co-ordinator, TNI Drugs & Democracy Programme; Steve Rolles, Senior Policy Analyst, Transform Drug Policy Foundation; Sophie Pinkham & Katie Stone, HARM REDUCTION INTERNATIONAL; Gloria Lai, Senior Policy Officer, International Drug Policy Consortium (IDPC); Mark Haden, Johann Hari, UNODC, WHO สำหรับมุมมองอันมีคุณค่ายิ่งสำหรับความพยายามแสวงหามาตรการที่มีใช้การคุมขังผู้กระทำความผิดอันมิได้มีลักษณะของอาชญากรซึ่งเป็นคนชายขอบที่ไร้เสียงหรือไม่มีความสำคัญ และกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทั้งฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งมนุษย์เพศหญิงได้บังเกิดผลตลอดจนคำแนะนำต่างๆ ในการดำเนินงานของสำนักกิจการในพระตำราฯ นอกจากนี้ ยังขาดเสียมิได้สำหรับอาจารย์พงษ์ศักดิ์ กาญจนาคพันธุ์ อาจารย์สกวรัตน์ พะบาง อาจารย์นาฎฤดี ไกรฤกษ์ อาจารย์อรรถัญญ์ ภูมิโคกรักษ์ อาจารย์หทัยชนิตร์ เตียสุวรรณ นางสาวชลธิดา นาวาเจริญ นายธำปนา โอแกน ผู้เป็นกำลังสำคัญยิ่งในการแปลเอกสารประกอบการประชุมตลอดมา นางสาวพรณา นิมิตรณะเศรษฐ์ นางสาวนิตา ลีฬหรวงศ์ นางมาลัย วงศ์ภักดี รวมทั้งนายกำจัด พ่วงสวัสดิ์ ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ที่ปรึกษาสำนักกิจการในพระตำราฯพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา สำหรับการตรวจทานความสมบูรณ์ของข้อมูล.

สำนักกิจการในพระตำราฯ
พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา
สิงหาคม 2559

หลังสงครามต่อผู้โช้ยยา (เสพติด): พิมพ์เขียวไทยสำหรับการเข้าควบคุมบูรณาการ ควบคุม (เมท) แอมเฟตามีนอย่างสร้างสรรค์

สรรพสิ่งในโลกล้วนทำให้เกิด “การติด” ได้ทั้งสิ้นหากขาดการควบคุมอย่างเหมาะสม สารเคมีที่ได้จากพืชหรือการสังเคราะห์อันมีอิทธิพลต่ออารมณ์ การรับรู้ และพฤติกรรมของมนุษย์ประเภทกดประสาท เช่น มึน มอร์ฟีน เฮโรอีน ยาแก้ปวดประสาท ยานอนหลับ สารระเหย หรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก็ดี ประเภทกระตุ้นประสาท เช่น สารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีน¹ ไบกระท่อม นิโคตินในยาสูบ คาเฟอีน

¹ แอมเฟตามีนเป็นกลุ่มของสารประกอบซึ่งรวมถึงยาหลายชนิดที่ถูกใช้ทั้งเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์และเพื่อความสนุกสนาน ในกลุ่มนี้ ดี-แอมเฟตามีน (*d*-amphetamine) กับเมทแอมเฟตามีน (methamphetamine) ได้รับการอนุมัติในหลายประเทศสำหรับใช้รักษาความผิดปกติจำนวนมาก ซึ่งรวมถึงโรคสมาธิสั้น (ADHD) โรคลมหลับ (narcolepsy) และโรคอ้วน (obesity) อย่างไรก็ตาม ในช่วง 2 ทศวรรษที่ผ่านมา การใช้แอมเฟตามีนผิดกฎหมายมากเกินไปจนกลายเป็นข้อกังวลหลักทั่วโลก ข้อมูลจากสำนักงานสหประชาชาติว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรม (United Nations Office on Drugs and Crime, UNODC) ในปี ค.ศ. 2008 กล่าวว่า แอมเฟตามีนถูกใช้ในอัตราที่สูงกว่าโคเคนและเฮโรอีนรวมกัน และในขณะที่การใช้ค่อนข้างคงที่ในทวีปยุโรป อเมริกาเหนือ และประเทศในทวีปแอฟริกา แอมเฟตามีนกลับได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นในทวีปอเมริกากลางและใต้ และในตะวันออกไกลและกลาง (การประเมินสารกระตุ้นประเภทแอมเฟตามีนสากล ค.ศ. 2008 (2008 Global ATS Assessment)) การใช้แอมเฟตามีนยังคงสูงที่สุดในเอเชียเนียบ อเมริกาเหนือ และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งประมาณร้อยละ 1-2 ของประชากรผู้ใหญ่ในแต่ละประเทศรายงานว่ามีการใช้ในแต่ละปี (2008 Global ATS Assessment) เช่นเดียวกับการใช้ยาเสพติดผิดกฎหมายอื่น ๆ การใช้แอมเฟตามีนมีความสัมพันธ์กับการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล การเข้ารับการรักษา และการจับกุมที่เพิ่มมากขึ้น (Dobkin and Nicosia, 2009)

ในบางประเทศมีการรับรู้ถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้แอมเฟตามีนในทางที่ผิด (abuse) ว่าน่าวิตกอย่างยิ่งจนถึงขนาดที่มีการดำเนินมาตรการรุนแรงหลายมาตรการ ในการตอบโต้กับรายงานการที่มีเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็วของการใช้เมทแอมเฟตามีนในทางที่ผิด รัฐบาลไทยได้ห้ามการใช้แอมเฟตามีนทุกชนิดในปี ค.ศ. 1996 รวมถึงชนิดที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ด้วย (Pillely and Perngparn, 1998) รัฐบาลของประเทศอื่นๆ ได้ดำเนินมาตรการหลายมาตรการเช่นกันเพื่อจำกัดการใช้แอมเฟตามีนอย่างถูกกฎหมาย แต่ส่วนใหญ่ไม่รุนแรงเท่ามาตรการที่ดำเนินการในประเทศไทย ตัวอย่างเช่น ในสหราชอาณาจักรและประเทศนิวซีแลนด์ การใช้ ดี-แอมเฟตามีน (d-amphetamine) ยังคงได้รับอนุญาตให้ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ได้ แต่การใช้เมทแอมเฟตามีน (รวมถึงการใช้ในทางการแพทย์) ถูกห้ามเด็ดขาด

มีแอมเฟตามีนหลายชนิดที่ถูกใช้เพื่อความสนุกสนาน ซึ่งรวมถึง ดี-แอมเฟตามีน เมทแอมเฟตามีน 3,4-เมทิลลีนไดออกซีแอมเฟตามีน (3,4-methylenedioxyamphetamine) และ 3,4-เมทิลลีนไดออกซีเมทแอมเฟตามีน (3,4-methylenedioxymethamphetamine) ในกลุ่มสารประกอบเหล่านี้ เมทแอมเฟตามีนก่อให้เกิดความกังวลมากที่สุด อันที่จริงมีข้อมูลต่างๆ ในบทความทางวิทยาศาสตร์และบทความซึ่งเป็นที่ยอมรับถึงความเสี่ยงและศักยภาพในการ ‘ทำให้ติด’ ได้มากกว่าของเมทแอมเฟตามีนเมื่อเทียบกับแอมเฟตามีนชนิดอื่น อย่างไรก็ตาม ข้อความเหล่านั้นไม่สอดคล้องกับข้อมูลที่รวบรวมได้จากมนุษย์ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ดี-แอมเฟตามีนและเมทแอมเฟตามีนก่อให้เกิดผลกระทบทางร่างกายและพฤติกรรมแทบจะเหมือนกัน (ตัวอย่างเช่น Martin *et al.*, 1971; Sevak *et al.*, 2009; Kirkpatrick *et al.* in press a) เหตุผลหนึ่งของความเชื่อที่ผิดเกี่ยวกับยาเสพติดชนิดนี้อาจเกี่ยวข้องกับความจริงที่ว่าเมทแอมเฟตามีนหาได้ง่ายกว่าในตลาดผิดกฎหมายเนื่องจากมันสามารถสังเคราะห์ได้ง่ายกว่า การค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ตทำให้ผู้ใช้พบสูตร “วิธีการผลิตเมท” หลายสิบสูตรได้อย่างรวดเร็วภายในไม่กี่นาที จากสูตรการผลิตเหล่านี้และตามคำบอกเล่าของบุคลากรผู้บังคับใช้กฎหมาย เมทแอมเฟตามีนสามารถผลิตได้ ‘อย่างง่ายดาย’ จากผลิตภัณฑ์ที่หาได้ทั่วไปไม่กี่ชนิด ส่วนประกอบสำคัญที่สุด คือ ยาแก้หวัดที่ซื้อได้โดยไม่ต้องใช้ใบสั่งแพทย์ชนิดซูโดอีเฟดริน (pseudoephedrine) ผลที่ได้จึงไม่น่าแปลกใจที่เมทแอมเฟตามีนเป็นแอมเฟตามีนที่ถูกนำไปใช้ในทางที่ผิดบ่อยที่สุด การใช้เมทแอมเฟตามีนในทางที่ผิดมีความสัมพันธ์กับสภาวะทางการแพทย์ที่เป็นอันตรายหลายสภาวะ รวมถึงอาการหวาดระแวงที่พัฒนาเป็นโรคจิตเต็มที (full-blown psychosis) (Grelotti *et al.*, 2010) และภาวะความดันโลหิตสูงวิกฤต (hypertensive crisis) ที่นำไปสู่โรคหลอดเลือดสมอง (stroke) (Ho *et al.*, 2009) ถึงแม้จะรุนแรง แต่กรณีดังกล่าวพบได้ยากมากและต้องเป็นการใช้ในปริมาณมากๆ และในระยะยาว ดู “การทำหน้าที่ด้านการรู้คิดจะมีความบกพร่องหรือไม่ในผู้ใช้เมทแอมเฟตามีน: การศึกษาทบทวนเชิงวิพากษ์ (Is Cognitive Functioning Impaired in Methamphetamine Users?: A Critical Review by Carl L Hart, Caroline B Marvin, Rae Silver & Edward E Smith)” ที่เผยแพร่ในการประชุมครั้งนี้ด้วยแล้ว.

ในกาแพ หรือโคเคนก็ดี และประเภทหลอนประสาทหรือเพื่อผ่อนคลาย เช่น กัญชาก็ดี ต่างมีคุณและโทษในตัว ข้อห้ามของสังคมไม่อาจเอาชนะธรรมชาติของมนุษย์ในการแสวงประโยชน์จากด้านดีของสิ่งเหล่านี้ และขณะเดียวกันก็มีอากาจำกัด “ความโลภ” ของมนุษย์ได้ การห้ามจึงก่อให้เกิดปรากฏการณ์ทฤษฎี “การบีบของลูกโป่ง (Balloon Effect)” ทั้งใน “ฝ่ายผู้ใช้” และ “ฝ่ายผู้ค้า” ที่มุ่งแสวงประโยชน์เชิงทรัพย์สินจากสารเหล่านี้ ดังตัวอย่างของ (เมท) แอมเฟตามีนซึ่งแพร่ระบาดขึ้นจากการลดลงของเฮโรอีน และเมื่อถูกปราบปรามอย่างหนัก (เมท) แอมเฟตามีนก็กลับมาระบาดหนักขึ้นกว่าเดิมไม่เพียงเข้ามาจากแหล่งผลิตประเทศเพื่อนบ้าน แต่ยั้งหลั่งไหลมาจากทุกสารทิศทั่วโลก และไม่เว้นแม้กระทั่งสารที่ถูกกฎหมาย เช่น ยาแก้ปวด หรือ ยาตามใบสั่งแพทย์ก็ยังถูกใช้ในทางที่ผิดได้เช่นกัน

เสียงจริงจากคลิปป่าว

VO: ชาวกรจับกุมยาบ้าครั้งละจำนวนมากตามหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์เกือบทุกวัน จนชินตาแก่ผู้คนทั่วไป กลับมีชาวกรให้สัมภาษณ์ของพลเอกไพบูลย์ คุ้มฉายา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ทำให้เด็กชายตึกต้องฟังพิจารณาชาวดังกล่าวว่า ตนอ่านผิดหรือไม่

VO: เด็กชายตึกสงสัยอย่างมากจึงสืบค้นว่า คนไทยใช้ยาบ้ามาน้อยแค่ไหนเห็นข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือ ป.ป.ส. บ่งชี้ว่า คนไทยเกือบ 2 ล้านคน ต้องใช้ยาบ้าประมาณ 3-4 พันล้านเม็ดต่อปี เฉพาะโรงงานผลิตประเทศเพื่อนบ้านรอบไทยผลิตได้ไม่ต่ำกว่าปีละ 1 พันล้านเม็ด ถูกลักลอบนำ

เข้าไทยปีละ 500 ล้านเม็ด แต่เจ้าหน้าที่จับได้เพียงปีละ 100 ล้านเม็ด หรือร้อยละ 20 เท่านั้น นอกจากนี้ สถิติจากกรมราชทัณฑ์ระบุว่า ผู้ต้องขังทั่วประเทศไทยในเดือนพฤษภาคม 2559 มี 2.9 แสนคน ทั้งที่ความจุของเรือนจำทั้งหมดกำหนดไว้เพียง 1 แสนคน และเป็นคดียาเสพติด 2.3 แสนคน คือร้อยละ 72 โดยเกือบร้อยละ 90 เป็น “ยาบ้า” เท่ากับเป็นการบิดเบือนการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาโดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่เรือนจำซึ่งควรสงวนไว้แก่อาชญากรที่ใช้ความรุนแรงหรือผู้มีพฤติการณ์เป็นภัยอันตรายร้ายแรงต่อสังคมตามหลักทัณฑ์พิชิตแต่ดั้งเดิมเท่านั้น ส่วนอีกหน่วยงานคือ กรมคุมประพฤติตั้งเป้าบำบัดและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในแต่ละปี 5 ถึง 6 แสนคน เมื่อจำนวนคนที่อยู่ในความดูแลของ 2 หน่วยงานนี้ รวมแล้วไม่เกิน 1 ล้านคน จึงมีคำถามว่าแล้วที่เหลืออีก 1 ล้านคนจะทำอย่างไร? คนทั้งหมดเหล่านี้ที่อาจต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาจึงเปรียบเสมือนส่วนบนของภูเขาน้ำแข็งที่โผล่พ้นเหนือผิวน้ำในมหาสมุทรในขณะที่ส่วนล่างของภูเขาน้ำแข็งซึ่งอยู่ใต้ผิวน้ำอันประกอบไปด้วยผู้คนอีกจำนวนมากคงหม่นเวียนเป็นแรงงานขับเคลื่อนให้ตลาดมืด “ยาบ้า” ยังคงดำเนินต่อไปสร้างผลกำไรอย่างมหาศาลให้แก่องค์กรอาชญากรรม ทั้งก่อให้เกิดระบบเศรษฐกิจนอกระบบที่หล่อเลี้ยงชีวิตผู้คนซึ่งไม่สามารถแข่งขันได้ในตลาดแรงงานตามปกติที่ชอบด้วยกฎหมาย งบประมาณโดยภาพรวมของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในการบังคับใช้กฎหมายเช่นนี้บ่งชี้ถึงความสิ้นเปลืองอย่างมหาศาลของงบประมาณประเทศที่มีอยู่อย่างจำกัดในการดูแลความยุติธรรมปลายเหตุ แทนที่จะนำไปลงทุนในการศึกษาหรือสาธารณสุขสนับสนุนให้คนไทยมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดียิ่งขึ้น ยิ่งกว่านั้นกระบวนการยุติธรรมทางอาญาดังกล่าวยังทวีปัญหาสังคมให้แก่ประเทศชาติโดยรวมอีกด้วย

VO: เด็กชายตีงสงสัยว่าปัญหานี้เกิดขึ้นได้อย่างไร จึงพยายามค้นหาข้อมูลและพบว่า ในปี 2539 หลังเกิดปรากฏการณ์ที่ส่งผลให้เกิดความเสียหายทั้งทางชีวิตทรัพย์สินและความสงบเรียบร้อยทางสังคม เช่น อุบัติเหตุจากรถยนต์บรรทุก

หรือมีคนคลุ้มคลั่งใช้มีดจี้คอตัวประกัน โดยอ้างว่าสาเหตุเกิดจากการใช้สารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีน ปรากฏการณ์ดังกล่าวถูกนำมาเชื่อมโยงเป็นเครื่องมือสร้างความกลัวเกินจริงเพื่อสร้างความชอบธรรมในการยกระดับการควบคุมโดยย้ายสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีนจากวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในประเภทที่ 2 ไปเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภทที่ 1 เทียบเท่ากับเฮโรอีนทั้งที่อันตรายของสารทั้งสองชนิดนี้ขัดกับข้อเท็จจริงเชิงวิทยาศาสตร์โดยสิ้นเชิง และยิ่งเรียกชื่อให้มากลัวว่า “ยาบ้า” ทำให้เด็กชายตีงเพิ่มความฉงนสนเท่ห์อย่างยิ่งว่าแล้วสถานการณ์ของประเทศต่างๆ ทั่วโลกต่อสงครามยาเสพติดเป็นอย่างไร จึงลองค้นคว้าในอินเทอร์เน็ตก็กลับพบข้อมูลจากเว็บไซต์²

“กว่า 40 ปีมาแล้ว ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา นิกสัน ประกาศว่า ยาเสพติดเป็นศัตรูหมายเลขหนึ่งของประชาชนโดยเริ่มต้นรณรงค์ระดับโลกอย่างไม่เคยมีมาก่อน นั่นคือ “สงครามยาเสพติด (War on Drugs)” ปัจจุบันจำนวนเหล่านี้ยังคงอยู่ สงครามยาเสพติดเป็นความล้มเหลวอย่างมหันต์ที่เกิดผลทำลายล้างโดยไม่ได้ตั้งใจอย่างร้ายแรง มันนำไปสู่การคุมขังผู้คนจำนวนมากในประเทศสหรัฐอเมริกา; การทุจริต, การไร้เสถียรภาพทางการเมือง และ ความรุนแรงในละตินอเมริกา เอเชีย และแอฟริกา และการล่องละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างเป็นระบบไปทั่วโลก มันส่งผลกระทบต่อชีวิตผู้คนหลายล้านคน ทั้งหมดนี้ในขณะที่เราเสียเงินหลายพันล้านเหรียญสหรัฐทุกปีเพียงเพื่อสร้างและเติมเชื้อเพลิงให้แก่ขบวนการค้ายาเสพติดซึ่งทรงอิทธิพลในขณะที่เป้าหมายของสงครามยาเสพติด ประสบผลสำเร็จน้อยกว่าที่เคย: “โลกที่ปราศจากยาเสพติด (Drug

² <https://www.youtube.com/watch?v=wJUXLqNHCal>.

Free World)” สิ่งนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร กลยุทธ์หลักของสงครามยาเสพติดคือ “ไม่มียาเสพติด ไม่มีปัญหาใดๆ” ดังนั้น ความพยายามเกือบทั้งหมดในช่วงไม่กี่ทศวรรษที่ผ่านมา มุ่งเน้นไปที่การกำจัดอุปทานของยาเสพติดและการคุมขังผู้ค้ายาเสพติด แต่สิ่งนี้ละเลยพื้นฐานที่สุดต่อพลังของตลาด นั่นคือ อุปสงค์และอุปทาน หากคุณลดอุปทานของสิ่งใดโดยไม่ลดอุปสงค์เสียก่อน ราคาของสิ่งนั้นย่อมสูงขึ้น สิ่งนี้อาจลดการซื้อขายสำหรับสินค้าจำนวนมาก แต่มีใช้สำหรับยาเสพติด **ตลาดยาเสพติดไม่ยืดหยุ่นไปกับราคา ยาเสพติดจะถูกบริโภคเสมอไม่ว่ามันจะมีราคาเท่าใด ดังนั้น ผลที่ได้คือการกระตุ้นให้มีการผลิตยาเสพติดมากขึ้นและการเข้ามาของผู้ค้ามากขึ้น ยาเสพติดจึงมีอยู่อย่างแพร่หลาย** สิ่งนี้ยังเป็นที่รู้จักกันในชื่อทฤษฎี “ผลกระทบของการบอลลูนโป่ง (Balloon Effect)” กล่าวคือ แม้ว่า การผลิตยาเสพติดหรือเส้นทางอุปทานที่สำคัญถูกทำลาย อุปทานสำหรับผู้บริโภคปลายทางก็ไม่ลดลงไปด้วย ตัวอย่างที่ดีเยี่ยมของเรื่องนี้คือเมทแอมเฟตามีนชนิดเกล็ด แม้รัฐบาลสหรัฐพยายามหยุดยั้งการผลิตโดยควบคุมการขายสารเคมีที่ใช้ผลิตยาเสพติดอย่างเข้มงวด สิ่งนี้เป็นแรงผลักดันให้ผู้ผลิตเมทแอมเฟตามีนขนาดใหญ่ต้องออกจากธุรกิจ แต่พวกเขากลับเกิดผลโดยไม่ได้ตั้งใจ นั่นคือ การเริ่มเกิดขึ้นของโรงงานผลิตเมทแอมเฟตามีนขนาดเล็ก หลายพันแห่งทั่วประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในเมืองเล็กๆ และชุมชนในชนบทโดยใช้สารเคมีที่ไม่ถูกควบคุม เพื่อตอบโต้กับสิ่งที่เกิดขึ้นนี้ บางมลรัฐของสหรัฐอเมริกาต้องการลดอุปทานของเมทแอมเฟตามีน ที่ผลิตในครัวเรือนโดยควบคุมสารเคมีมากยิ่งขึ้นซึ่งทำให้การผลิตเมทแอมเฟตามีนขนาดเล็กลดลงอย่างมาก แต่อุปทานของเมทแอมเฟตามีนยังคงมีอยู่เช่นเดิม

เนื่องจากแก๊งค์ยาเสพติดเม็กซิกันเข้ามารับช่วงดำเนินการทันที และเปิดดำเนินการผลิตขนาดใหญ่ เมทแอมเฟตามีนของพวกเขามีคุณภาพดีกว่าเดิมที่เคยมีแต่ก่อนและพวกเขามีประสบการณ์ซ้ำของมากในการลักลอบค้า ดังนั้น ความพยายามทั้งหมดเหล่านี้ทำให้การผลิตเมทแอมเฟตามีนมีความเป็นมืออาชีพมากขึ้น ยาเสพติดมีความแรงมากขึ้นในขณะที่อุปทานไม่ลดลงแต่อย่างใดเลย ดังนั้น คุณไม่สามารถเอาชนะสงครามยาเสพติดในด้านอุปทาน ไม่เพียงแต่ยาเสพติดจะมีอยู่อย่างแพร่หลาย อุปสงค์ก็ไม่ลดลง และยาเสพติดบางอย่างมีความบริสุทธิ์ยิ่งกว่าในอดีตที่ผ่านมา ด้วยงบประมาณประมาณ 30 พันล้านเหรียญสหรัฐ หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายยาเสพติดสหรัฐประเมินว่าการสกัดกั้นอย่างมีประสิทธิภาพยังทำได้ไม่ถึง 1% ของยาเสพติดที่ไหลเข้ามาในสหรัฐและภายในสหรัฐ สำหรับผู้เยาว์ในที่หลายแห่งทั่วโลก การหายาเสพติดนั้นทำได้ง่ายพอๆ กับแอลกอฮอล์ แต่สิ่งนี้ก็ไม่ได้หยุดอยู่เพียงเท่านี้ การห้ามอาจป้องกันไม่ให้ผู้คนจำนวนหนึ่งได้มาซึ่งยาเสพติด แต่ในกระบวนการดังกล่าวจะเกิดความเสียหายมหาศาลแก่สังคมโดยรวม ปัญหาจำนวนมากที่เราเชื่อมโยงกับการใช้ยาเสพติดแท้ที่จริงแล้วเกิดขึ้นจากสงครามกับมัน ตัวอย่างเช่น การห้ามทำให้ยาเสพติดมีความแรงยิ่งขึ้น ยาเสพติดมีความแรงมากขึ้นเท่าใด คุณก็สามารถจัดเก็บในพื้นที่น้อยที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ และนั่นหมายถึงผลกำไรมากขึ้นที่คุณจะได้รับ มันเป็นเช่นเดียวกันกับยุคการห้ามดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งนำไปสู่การบริโภคที่เพิ่มขึ้นของสุราซึ่งแรงกว่าเบียร์ การห้ามยาเสพติดยังนำไปสู่การใช้ความรุนแรงมากขึ้นและฆาตกรรมทั่วโลกอีกด้วย แก๊งค์และขบวนการค้ายาเสพติดไม่มีช่องทางเข้าสู่ระบบกฎหมายเพื่อระงับข้อพิพาท ดังนั้น พวกเขาจึงใช้ความรุนแรง สิ่งนี้นำไปสู่วงจรที่ขมขื่นเกลียดมากขึ้นของความโหดร้าย

ตามการประมาณบางแห่ง อัตราของฆาตกรรมในสหรัฐอเมริกาสูงขึ้น 25-75% เพราะสงครามยาเสพติด และในเม็กซิโกเป็นประเทศแนวหน้า โดยประมาณ 164,000 คน ถูกฆ่าตายระหว่างปี 2007 และปี 2014 ซึ่งมากกว่าจำนวนรวมในเขตสงครามของประเทศอัฟกานิสถานและอิรักในช่วงเวลาเดียวกัน แต่ที่สงครามยาเสพติดอาจสร้างความเสียหายมากที่สุดให้แก่สังคมคือการคุมขังผู้กระทำความผิดยาเสพติดที่มีได้ใช้ความรุนแรง ตัวอย่างเช่นประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นหนึ่งในแรงผลักดันของสงครามยาเสพติดที่มีประชากรเพียง 5% ของประชากรโลก แต่มีผู้ถูกคุมขังในคุกถึง 25% ของผู้ถูกคุมขังในคุกทั่วโลก ส่วนใหญ่เป็นผลจากการลงโทษอย่างรุนแรงและกฎหมายที่บังคับให้ลงโทษจำคุกขั้นต่ำ ชนกลุ่มน้อยต้องทนทุกข์ทรมานอย่างมากด้วยสาเหตุนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชาวแอฟริกันอเมริกันซึ่งมีสัดส่วนถึง 40% ของผู้ต้องขังทั้งหมดในเรือนจำสหรัฐ และในขณะที่เด็กผิวขาวมีแนวโน้มมากกว่าที่จะใช้ยาเสพติดในทางที่ผิด เด็กผิวดำกลับมีแนวโน้มที่จะถูกจับกุมคดียาเสพติดมากกว่าถึง 10 เท่า ถ้าเช่นนั้น จะยังคงมีบางสิ่งซึ่งแตกต่างอย่างแท้จริงที่เราสามารถทำได้หรือไม่? และมีทางออกจากเรื่องราวอันยุ่งเหยิงนี้หรือไม่? ในช่วงทศวรรษที่ 1980 ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ประสบกับวิกฤตด้านสาธารณสุขเกี่ยวกับการใช้เฮโรอีน อัตราการติดเชื้อเอดส์พุ่งสูงขึ้นและอาชญากรรมตามท้องถนนกลายเป็นตัวปัญหา ผู้มีอำนาจในสวิสได้ทดลองกลยุทธ์ใหม่นั้นคือการลดอันตราย พวกเขาเปิดศูนย์ให้บริการเฮโรอีนฟรีโดยผู้ติดยาเสพติด จะได้รับการดูแลและมีความมั่นคง ที่นี้ ผู้คนสามารถได้รับเฮโรอีนฟรีมีคุณภาพสูง ได้รับเข็มฉีดยาที่สะอาดและสามารถเข้าถึงห้องฉีดยาที่ปลอดภัย มีที่อาบน้ำ เตียงนอน และการดูแลทางการแพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ช่วยพวกเขาในการหาที่อยู่อาศัยและจัดการ

ต่อปัญหาต่างๆ ในชีวิต ผลปรากฏว่าอาชญากรรมยาเสพติดเกี่ยวกับยาเสพติดลดลงอย่างเห็นได้ชัด และ 2 ใน 3 ของผู้คนในศูนย์เหล่านี้ได้ทำงานประจำเพราะตอนนี้พวกเขามีสภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น แทนที่จะต้องใช้จ่ายเงินไปกับยาเสพติด ปัจจุบันกว่า 70% ของผู้ติดยาเฮโรอีนในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ได้รับการรักษา การติดเชื้อเอชไอวีลดลงอย่างมาก การเสียชีวิตจากการใช้เฮโรอีนเกินขนาดลดลงกว่า 50% และงานบริการทางเพศและอาชญากรรมที่เกี่ยวกับยาเสพติดลดลงอย่างมาก ดังนั้น นี่จึงเป็นวิธีที่ไม่เพียงประหยัดกว่าแต่ยังได้ผลในทางปฏิบัติแทนที่จะก่อปัญหามากขึ้น การห้ามยาเสพติดนำไปสู่ระบบซึ่งคุกคามสิทธิมนุษยชน เสียค่าใช้จ่ายเงินจำนวนมหาศาล และก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานของมนุษย์อย่างมาก ทั้งหมดนี้เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ไม่อาจบรรลุได้ หลังจาก 40 ปีของการต่อสู้ บัดนี้ถึงเวลาแล้วในที่สุดที่จะยุติสงครามยาเสพติดและมุ่งไปยังสิ่งที่ดีกว่า”

ข้อค้นพบทางการแพทย์

VO: เด็กชายตึกยิงสงสัยเกี่ยวกับเรื่องราวของสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีน แต่กลับทราบจากประวัติของนักคณิตศาสตร์อัจฉริยะอายุยืน 83 ปีที่มีบทความทางคณิตศาสตร์ประมาณ 1,500 ชิ้น ชื่อ **พอล แอร์ดิช (Paul Erdos)** โดยในปี ค.ศ. 1971 ที่สหประชาชาติประกาศใช้นโยบายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทฯ แอร์ดิชเริ่มเปลี่ยนจากการดื่มกาแฟขนาดหนักมาใช้แอมเฟตามีนจนเพื่อนๆ วางเดิมพันว่าแอร์ดิชไม่มีทางหยุดใช้แอมเฟตามีนได้ถึง 1 เดือน แต่ท้ายสุดแอร์ดิชชนะพนัน แต่เขาก็ตัดพ้อว่า มันทำให้คณิตศาสตร์ต้องหยุดพัฒนาไปถึง 1 เดือนเต็ม หลังจากนั้นเขาก็กลับไปใช้แอมเฟตามีนเหมือนเดิม³

³ มีการถ่ายทอดเรื่องราวของพอล แอร์ดิช เป็นหนังสือซึ่งแปลเป็นภาษาไทยในชื่อ “ผู้ชาย

VO: การที่แอร์ดิชใช้แอมเฟตามีนยาวนานถึง 25 ปี โดยไม่เป็น
 บ้าหรือประสาทหลอนดังที่มักเป็นข่าวในหนังสือพิมพ์หรือ
 โทรทัศน์ของเมืองไทย แสดงให้เห็นว่า สารนี้เมื่อใช้อย่างถูกวิธี
 ในปริมาณเหมาะสมอาจส่งผลดีและตอบสนองต่อความ
 ต้องการบางอย่างของผู้ใช้ ผลกระทบเชิงลบมักเกิดจากการใช้
 ในทางที่ผิดด้วยขาดทักษะการใช้ยาที่เหมาะสม สอดคล้องกับ
 ที่องค์การอนามัยโลกและสำนักงานสหประชาชาติว่าด้วย
 ยาเสพติดและอาชญากรรมรายงานตรงกันตลอดมาว่า
 เพียงร้อยละ 10 ของผู้ไชยาเสพติดทั้งหมดจากทั่วโลก
 เท่านั้นจัดเป็นผู้ไชยาเสพติดที่มีปัญหาซึ่งอาจจำเป็นต้อง
 แทรกแซงเฉพาะทางด้วยมาตรการด้านสาธารณสุข!⁴

ที่หลงรักตัวเลข (The Man Who Loved Only Numbers)” อัจฉริยะนักคณิตศาสตร์
 ชาวอังกฤษผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดคนหนึ่งของโลก เขาคุณเลขสามหลักในใจได้ตั้งแต่อายุ 3 ขวบ, รู้จัก
 เลขลบ (negative number) เมื่ออายุได้ 4 ขวบ, เมื่อเรียนอยู่ชั้นประถมสามารถคิดกำลังสอง
 ของเลข 4 หลักได้ ฯลฯ แต่ในขณะที่อีกด้านหนึ่งของเขากลับตรงกันข้าม เขาถูกเช็กรองเท้า
 เป็นตอนอายุ 11 ขวบ, ทาแยมบนขนมปังเป็นตอนอายุ 21, หั่นผลไม้ไม่เป็น, ดูแลตัวเอง
 แทบไม่ได้ เขาหลงใหลคลั่งไคล้คณิตศาสตร์อย่างไม่ลืมหูลืมตา ใช้เวลาวันละสิบเก้าชั่วโมง
 เพื่อทบทวนและเขียนคณิตศาสตร์ตรวจจนกระทั่งวันสุดท้ายของชีวิต เขามีผลงานคณิตศาสตร์
 ที่ได้รับการตีพิมพ์มากกว่า 1,400 ชิ้น จนได้รับการยอมรับว่าเป็นนักคณิตศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่
 ที่สุดและนับว่ามีผลงานมากกว่านักคณิตศาสตร์คนใดในศตวรรษนี้ และมีผลงานร่วมกับ
 นักคณิตศาสตร์ 485 คน เขาเดินทางตะลอนไปบรรยายทั่วโลกพร้อมข้าวของเครื่องใช้
 ในถุงพลาสติกเก่าๆ ไม่สนใจกับสิ่งต่างๆ ที่ถือว่าสำคัญในชีวิตมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นเงิน อาหาร
 เช็กส์ การมีเพื่อนคู่ใจ หรือศิลปะ แม้เขาจะได้รับการยอมรับว่าเป็น “อัจฉริยะ” แต่เขาต่างจาก
 อัจฉริยะคนอื่น ๆ นั่นคือ เขาใช้ชีวิตด้วยความสุข สนุกสนาน และมีแ่มมตลก ขบขัน แอร์ดิช
 “จากไป” ด้วยโรคหัวใจในวันที่ 20 กันยายน 1996 ขณะเข้าร่วมการประชุมวิชาการในเมือง
 วอร์ซอ ประเทศโปแลนด์ <http://www.matichonbook.com/index.php/person/the-man-who-loved-only-numbers.html>.

⁴ ในความเป็นจริงแล้ว การเสพยาเสพติดนั้นรวมเอาพฤติกรรมหลายอย่างเข้าด้วยกัน
 ตั้งแต่การเสพที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาไปจนถึงการเสพติดอย่างหนักและเป็นอันตราย

เพื่อให้คล้ายข้อสงสัยว่า การเสพยาและการติดยาเสพติดเกิดขึ้นได้อย่างไร เด็กชายติก
 จึงค้นคว้าหาข้อมูลต่อไปเกี่ยวกับ “ศาสตร์แห่งการเสพติด (Addiction)”⁵

“อะไรคือสาเหตุของการติดยาอื่น? คำถามง่ายๆ แบบนี้จะถามทำไม
 ของมันน้อยอยู่แล้ว ใครๆ ก็รู้ ก็เฮโรอีนนั่นแหละที่ทำให้คนติดยาอื่น
 หลักการก็คือว่า...ถ้าเสพยาเฮโรอีนซัก 20 วัน พอวันที่ 21 เราก็จะ
 ออยากอย่างรุนแรง เพราะในยามีสารที่ทำให้ติดยา ถึงได้เรียกว่า
 ยาเสพติดไงละ แต่มันยังมีมากกว่านั้น เรื่องยาเสพติดที่เราารู้ ใช่ว่า
 ถูกต้องเสียทั้งหมด สมมุติว่าคุณกระดุกหูกเข้าโรงพยาบาล หมอจะให้
 ไดมอร์ฟินระงับอาการปวดหลายสัปดาห์หรือหลายเดือน ไดมอร์ฟิน

อย่างมาก จากรายงานของสำนักงานสหประชาชาติว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรม
 ร้อยละ 10 ของประชากรที่เสพยาเสพติดทั่วโลกจัดเป็น “ผู้เสพที่มีปัญหา” (สำนักงาน
 สหประชาชาติว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมให้คำนิยาม “ผู้เสพยาเสพติดมีปัญหา” ว่า
 “ผู้ที่มีความผิดปกติจากการไชยาเสพติดหรือต้องพึ่งพายาเสพติด” UNODC (2013)
 World Drug Report, Vienna: United Nations, p. 1 www.unodc.org/unodc/secured/wdr/wdr2013/World_Drug_Report_2013.pdf) ตัวเลขนี้บ่งชี้ว่าประชากรส่วนใหญ่ของโลก
 เป็นผู้เสพประเภทที่ไม่มีปัญหา อย่างไรก็ตาม นโยบายยาเสพติดยังคงถือว่าการเสพยา
 เสพติดเป็นภัยอย่างใหญ่หลวงต่อสังคม นโยบายยาเสพติดยังคงตีกรอบแคบ ๆ อยู่กับการใช้
 คำว่า “ทำสงคราม” กับ “ความชั่วร้าย” ของการติดยาเสพติด (ดูอาร์มบทของอนุสัญญาเดี่ยว
 ขององค์การสหประชาชาติว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ค.ศ.1961 www.unodc.org/unodc/treaties/index.html) ข้อบกพร่องเริ่มตั้งแต่จุดเริ่มต้นของการพูดเหมารวมว่าการเสพยาเสพติด
 ทั้งหมดเป็น “ความชั่วร้าย” ที่ต้องจัดการด้วยมาตรการบนพื้นฐานของระบบงานยุติธรรม
 ทางอาญาแบบเผด็จการซึ่งทำให้เกิดการตอบสนองทางนโยบายที่ไม่มีเหตุผลและ
 ไม่มีประสิทธิผลในหลายๆ นโยบาย และมีสถาบันที่ปฏิบัติงานได้ไม่สมบูรณ์เกิดขึ้น
 หลายสถาบัน การเหมารวมอย่างง่ายนำไปสู่การตัดสินทางการเมืองที่จะไม่ใช้หลักปฏิบัติ
 ทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน การสาธารณสุข และสิทธิมนุษยชน.

⁵ <https://www.youtube.com/watch?v=ao8L-OnSYzg>.

ก็คือเฮโรอีนนั่นแหละ มันแรงกว่าเฮโรอีนที่ซื้อขายกันตั้งหลายเท่า เพราะมันไม่ได้ผสมสารอื่นๆ ลงไปอย่างที่พ่อค้ายาทำ มีคนมากมาย ใกล้ๆ ตัวคุณรับเฮโรอีนชั้นเลิศนี้จากโรงพยาบาล บางคนก็น่าจะติดยา ไข้ยี้ แต่การศึกษาอย่างใกล้ชิดพบว่าไม่ใช่ แม้แต่คุณยาที่ฆ่าตัดสะโพก ก็ไม่กลายเป็นคนติดยา ทำไมล่ะ? ทฤษฎีใหม่ว่าด้วยการเสพติดนี้ ผ่านการทดลองหลายครั้งตั้งแต่ช่วงต้นศตวรรษที่ 20 เป็นการทดลองที่แสนธรรมดา คือเอาหนูมาใส่ในกรงที่มีน้ำดื่มให้ 2 ขวด ขวดหนึ่งเป็นน้ำเปล่า อีกขวดเป็นน้ำผสมเฮโรอีนหรือโคเคน ทุกครั้งที่ทำการทดลองแบบนี้ หนูจะกินแต่น้ำที่ผสมยาเสพติด กินอยู่อย่างนั้น จนตายในที่สุด แต่ช่วงปี 1970 บรูซ อเล็กซานเดอร์ (Bruce K. Alexander) อาจารย์จิตวิทยาสังเกตเห็นสิ่งผิดปกติในการทดลอง นั่นคือ หนูถูกขังไว้ในกรงเพียงตัวเดียว ไม่มีอะไรให้ทำ นอกจากกินน้ำผสมยา เขาเลยคิดว่า ลองเปลี่ยนอะไรสักนิดม๊ยย เขาสร้างสวนสนุกสำหรับหนู สวรรค์ของหนูทดลองทั้งหลายมีลูกบอลหลากสี มีท่อนางไว้ให้วิ่งเล่น มีเพื่อนๆ หนู และแน่นอนว่า มีเช็ทซีได้มากมายอีกด้วย เรียกว่ามีทุกอย่างที่หนูต้องการ ในกรงก็มีขวดน้ำ 2 แบบ คือน้ำเปล่า และน้ำผสมยา แล้วเรื่องน่าตื่นตื้นก็เกิดขึ้น ในสวนนั้น พวกหนูแทบไม่แตะต้องน้ำผสมยา ไม่มีหนูที่มีทีท่าว่าอยากกินน้ำนั้น ไม่มีหนูตาย เพราะรับยาเสพติดเกินขนาด แต่ก็อาจเพราะมันเป็นหนู ที่จริงแล้ว มีการทดลองกับคนด้วยนะ ในสงครามเวียดนาม ทหารอเมริกัน 20% ใช้เฮโรอีน คนทางบ้านก็ตื่นตระหนกกลัวว่าหลังจากสงครามสงบแล้ว จะมีทหารผ่านศึกติดยาเต็มเมืองไปหมด แต่จากผลการศึกษาที่พบว่า ทหารเหล่านั้นไม่ได้ไปค้ายาบ้า ไม่ต้องทำอะไรเพื่อเลิกยา แต่ 95% ของพวกเขาหยุดได้ทันทีที่กลับบ้าน ถ้าคิดตามทฤษฎีเดิมก็ไม่น่าเป็นไปได้ แต่ถ้านึกถึงทฤษฎีของอาจารย์อเล็กซานเดอร์ มันเป็นไปได้แน่นอน

ถ้าเราอยู่ในป่าลึก ในประเทศที่ไม่คุ้นเคย มีหน้าที่ต้องฆ่าคน อาจจะตายเมื่อไหร่ไม่รู้ การเสพเฮโรอีนก็เป็นทางเลือกหนึ่ง แต่พอกลับบ้าน มาเจอครอบครัว เพื่อนฝูง ก็เหมือนหนูที่ย้ายจากกรงที่ไม่มีอะไรเลย ไปอยู่ในกรงที่มีสวนสนุก สาเหตุไม่ใช่สารเคมี แต่เป็นสภาพแวดล้อม ลองมองอาการเสพติดในมุมใหม่ มนุษย์เราต้องการเชื่อมโยงกับคนอื่นๆ ถ้าเรามีความสุขดี แข็งแรงดี เราก็ปฏิสัมพันธ์กับคนอื่นๆ ได้ แต่เมื่อเราทำไม่ได้ เพราะเจอเรื่องโหดร้าย ถูกทอดทิ้ง หรือช่วงจังหวะที่ชีวิตตกต่ำ เราจะเชื่อมตัวเองกับสิ่งที่ทำให้เราสบายใจ เช่น เซ็กหน้าจอตลกๆ โทรศัพทตลอดเวลา ติดหนังไป ติดเกมส์ ติดสื่อ ติดพนัน ติดยา เราต้องเชื่อมตัวเองกับอะไรสักอย่าง เพราะมันคือธรรมชาติของมนุษย์ การป้องกันไม่ให้เราไปติดอะไรร้ายๆ ก็คือต้องติดอะไรดีๆ ปฏิสัมพันธ์กับคนที่เราอยากอยู่ด้วย การติดยาเป็นเพียงหนึ่งในหลายๆ อาการของการถูกตัดขาดจากสังคมซึ่งเกิดรอบๆ ตัวเราทุกวัน เรารู้สึกได้ตั้งแต่ช่วงปี 1950 เป็นต้นมา คนอเมริกันมีเพื่อนสนิทย่อยลงอย่างน่าใจหาย ในขณะเดียวกัน พื้นที่ว่างในแต่ละบ้านก็ขยายขึ้นอย่างรวดเร็ว เลือกพื้นที่ ings เพื่อน เลือกลิงของ ingsสังคม เราเปิดสงครามกับยาเสพติดมาเนิ่นนานแล้ว แต่ยี้สู้ เหตุการณ์ยิ่งเลวร้าย แทนที่จะช่วยดูแลและประคับประคองให้ชีวิตเขากลับมาเหมือนเดิม เรากลับผลักเขาออกไปจากสังคม พวกเขาไม่มีโอกาสหางานทำเพื่อสร้างชีวิตใหม่ หนักที่ที่เราจับได้ว่าเขาติดยา เราก็แทบไม่ใยดีเขาอีกเลย เราเองนั่นแหละที่เป็นคนจับเขาไปใส่ในกรงนั้น เมื่อเขาคงอยู่ในสภาวะลำบาก เรากลับทำให้เขารู้สึกแยกว่าเดิม และตำหนิเขาว่าทำไมไม่ยอมดีขึ้นสักที เราเชื่อมานานแล้วว่า การเลิกยาจะสำเร็จก็ต่อเมื่อคนเลิกยาทำให้มันสำเร็จได้เอง เราน่าจะนึกถึงการรักษาจากสังคมด้วย เพราะ

จริงๆ แล้ว เราทั้งหมดนั้นแหละที่มีปัญหา เราต้องช่วยกันสร้างสังคม
ที่เป็นเหมือนสวนสนุกของพวกเขา ไม่เป็นกรงขังเดี่ยวแบบเดิมๆ
เปลี่ยนวิธีปฏิสัมพันธ์ที่แปลกประหลาดให้เห็นตัวตนของคนที่เรา
สื่อสารด้วย คำตรงข้ามของการติดยาไม่ใช่การเลิกยา แต่คือการเชื่อมโยง
ตัวเองเข้ากับคนอื่นๆ ได้”⁶

⁶ ฌ็อง-ฌัก ล็องเชอว์ ถ่ายทอดเรื่องนี้เป็นอย่างน่าสนใจว่า “โยฮันน์ ฮารี (Johann Hari) ผู้เดินทาง
กว่า 30,000 ไมล์ เพื่อเขียนหนังสือ “Chasing The Scream: The First And Last
Days of the War on Drugs” บอกกับเราผ่านบทความที่ชื่อ The Likely Cause of
Addiction Has Been Discovered, and It Is Not What You Think ซึ่งเผยแพร่ในเว็บไซต์
The Huffington Post ว่า ที่เราเข้าใจกันมาตลอดว่าการเสพยาเสพติดต่างๆ นั้นเป็นเพราะ
สารเสพติดยา จริงๆ แล้วอาจจะไม่เป็นเช่นนั้น โดยโยฮันน์เล่าว่า เคยมีการทดลองที่นำเอา
หนูใส่ไว้ในกรงที่มีน้ำ 2 ขวด โดยขวดหนึ่งเป็นน้ำธรรมดา แต่อีกขวดจะผสมยาเสพติดอย่าง
โคเคนหรือเฮโรอีน ผลปรากฏว่า หนู 9 ตัวจาก 10 ตัวในการทดลองจะดื่มน้ำจากขวดที่ผสม
ยาเสพติดมากขึ้นเรื่อยๆ จนตายไปในที่สุด ซึ่งผลทดลองดังกล่าวได้กลายมาเป็นโฆษณา
ต่อต้านยาเสพติดในอเมริกาในช่วงทศวรรษ 1980 โฆษณาที่บอกกับคนดูว่า ถ้าคุณเสพยา
เสพติด ก็จะตายอย่างหนูในกรงนั้นแหละ

มันน่าจะจบแค่นั้น แต่โลกนี้มีคนช่างสังเกตและตั้งคำถามเสมอ (แม้ว่ามันอาจจะน้อยมาก
จนราวกับไม่มีเมื่อเทียบกับคนที่พร้อมจะเชื่อทุกสิ่งทันที) บรูซ อเล็กซานเดอร์ (Bruce
Alexander) ศาสตราจารย์ด้านจิตวิทยาของการทดลองนี้ด้วยการสงสัย จากนั้นก็ได้ทำ
การทดลองเพิ่มเติมโดยใช้กรง 2 กรง กรงหนึ่งเป็นแบบเดิม คือมีน้ำ 2 ขวด ขวดซึ่งเป็น
น้ำธรรมดากับขวดซึ่งเป็นน้ำผสมยาเสพติด แต่อีกกรงหนึ่งนั้น นอกจากน้ำ 2 ขวดแบบเดียวกัน
บรูซยังใส่สารพัดสิ่งซึ่งทำให้ที่นั้นเป็นสวรรค์สำหรับหนูๆ ซึ่งจะถูกล้างไปในกรง อาหารที่ดี
ของเล่น อะไรก็ตามที่พวกมันต้องการ และผลการทดลองก็ออกมาอย่างน่าตื่นตาตื่นใจ
นั่นคือ หนูในกรงซึ่งมีแต่น้ำ 2 ขวดก็จะดื่มน้ำซึ่งผสมยาเสพติดจนตายเหมือนเดิม
ในขณะที่หนูซึ่งอยู่ในกรงอันเพียบพร้อมนั้นจะไม่ชอบน้ำที่มียาเสพติด มันดื่มน้ำไม่ถึง 1 ใน 4
ของเจ้าหน้าที่โดยเด็ดขาดในอีกกรงหนึ่ง ที่แรกโยฮันน์คิดว่านั่นมันก็แค่พฤติกรรมประหลาดๆ
ของหนู ทว่าต่อมาเขาได้พบกับรายงานในนิตยสารไทม์ (Time Magazine) ที่บอกว่าในสมัย
สงครามเวียดนามนั้น ทหารอเมริกันกว่า 20 เปอร์เซ็นต์ ที่ไปรบใช้เฮโรอีนกันเป็นเรื่องธรรมดา
ราวกับมันเป็นหมากฝรั่ง ซึ่งสร้างความกังวลแก่คนในประเทศอเมริกาว่าเมื่อสงครามจบจะทำให้

มีผู้ติดยาเสพติดจำนวนมากเดินทางกลับเข้ามาในประเทศ แต่ผลลัพธ์กลับไม่เป็นเช่นนั้น
95 เปอร์เซ็นต์ของทหารที่ติดยาสามารถเลิกยาได้เมื่อกลับบ้าน และมีเพียงส่วนน้อยมาก ๆ
เท่านั้นที่ต้องเข้ารับการรักษาเพื่อเลิกยาเสพติด ขณะเดียวกัน บรูซ อเล็กซานเดอร์ ยังไม่หยุด
แค่นั้น เขาทดลองเพิ่มเติมอีกโดยเอาหนูตัวที่ถูกบังคับให้ติดยาเป็นเวลา 57 วันไปใส่ในกรง
อลังการซึ่งมีทุกอย่างเพียบพร้อมต่อสุขภาพกายและใจของมัน ผลคือ แม้เจ้าหนูตัวนี้จะมี
อาการถอนยาบ้าง แต่มันก็เลิกยาได้ในที่สุด

ก่อนเราจะไปถึงข้อสรุปกัน โยฮันน์ยังยกตัวอย่างถึงคนที่บาดเจ็บกระดูกสะโพกหัก ซึ่งเมื่อ
เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล พวกเขาจะได้รับโดอะมอร์ฟิน (ชื่อทางการแพทย์ของเฮโรอีน)
เพื่อบรรเทาความเจ็บปวด ซึ่งโดอะมอร์ฟินนี้มีความบริสุทธิ์และมีศักยภาพเหนือกว่าเฮโรอีน
ที่หาซื้อได้ตามท้องถนน นั่นหมายความว่า ถ้าคนเราติดยาเสพติดเพราะฤทธิ์ของสารเสพติด
ที่อยู่ในนั้นจริงๆ แล้วละก็ เมื่อคนไข้ออกจากโรงพยาบาล พวกเขา ก็ย่อมจะต้องโหยหามัน
มาใช้อีก ทว่าในความเป็นจริง ทั้งที่ใช้อยู่ในปริมาณเดียวกันและเป็นเวลานานเท่าๆ กัน
กับผู้ลักลอบซื้อขายตามท้องถนน เหล่าคนไข้ที่กลับไปใช้ชีวิตในบ้านอเมริกันซึ่งด้วยความรัก
กลับไม่ต้องใช้อย่างนี้อีก นอกจากนี้ โยฮันน์ยังยกตัวอย่างของผู้ใช้แผ่นปะที่มีสารนิโคติน
(Nicotine Patch) ที่ใช้สำหรับผู้ต้องการจะเลิกสูบบุหรี่ โยฮันน์บอกว่า มีผู้ใช้แผ่นปะที่มี
สารนิโคติน 17.7 เปอร์เซ็นต์ ที่สามารถเลิกสูบบุหรี่ได้ ซึ่งตัวเลขนี้บ่งบอกว่า ในแง่หนึ่งแล้ว
ที่เชื่อกันว่าคนเราติดยาเสพติดเพราะสารเสพติดในยานั้นก็มีส่วนจริงอยู่ แต่มันก็เป็น
ส่วนน้อยของภาพใหญ่มากๆ ในโลก

การทดลองและประสบการณ์เหล่านี้บอกอะไร คำตอบก็คือ คนเราไม่ได้ติดยาเสพติดเพียงเพราะ
ตัวสารเสพติดที่อยู่ในนั้นเพียงอย่างเดียว จริงๆ แล้วการติดยาเสพติดเป็นรูปแบบหนึ่งใน
การปรับตัวทางสังคม การขาดการเชื่อมต่อกับสังคมเหมือนกับหนูซึ่งอยู่ในสภาพแวดล้อม
ที่มีแต่น้ำธรรมดา กับน้ำผสมยาเสพติด คนเรานั้นต้องการที่จะผูกตัวเองเข้ากับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
เสมอ การได้ผูกสัมพันธ์ตัวเองกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นทำให้คนเราพึงพอใจ และบางที เราอาจ
ไม่ควรเรียกอาการเสพติดต่างๆ ว่ามันคือการเสพติด (addiction) แต่มันคือการผูกพัน
(bonding) สิ่งซึ่งอยู่ตรงข้ามกับการติดยาเสพติดไม่ใช่การเลิกใช้ยา แต่คือการมีสัมพันธ์
เชื่อมโยงที่ดีกับสังคม

นั่นละว่า ในฐานะที่เป็นกรงทดลองและเป็นการสรุปสมมติฐานจากข้อมูลเชิงประจักษ์ต่างๆ แล้ว
สิ่งที่ได้จากเรื่องราวเหล่านี้อาจจะเปลี่ยนแปลงไปได้เรื่อยๆ หรือกระทั่งถูกล้มล้างจนกลับไปสู่
จุดที่การติดยาเสพติดเพราะสารเสพติดนั้นเป็นความจริงเพียงหนึ่งเดียว ไม่ได้มีมิติทางจิตใจ
หรือความสัมพันธ์เข้ามาเกี่ยวข้อง แต่อย่างน้อย トラบิตที่มันยังไม่ถูกล้มล้างไป นี่น่าจะ
ทำให้เราเข้าใจคนใช้ยาเสพติดทุกรูปแบบมากขึ้น (แม้จะแค่นี้แบบที่ถูกกฎหมายอย่างไร

VO: เด็กชายตี๋ก็ยังค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีนเพิ่มเติมจนสรุปได้ว่า สารนี้คล้ายกับอะดรีนาลินที่ทำให้ระบบประสาทส่วนกลางตอบสนองเร็วขึ้น สามารถสร้างความรู้สึกถึงความมีพลัง ความมั่นใจ ความตื่นตัว ความช่างพูด เพิ่มอารมณ์ทางเพศ เพิ่มระดับความดันโลหิต เพิ่มอัตราการเต้นของหัวใจ เพิ่มระบบการเผาผลาญและลดความอยากอาหาร อุณหภูมิของร่างกายสูงขึ้น ร่างกายมีการใช้น้ำในอัตราสูงขึ้น การสูญเสียน้ำมีมากขึ้น ส่งผลให้ร่างกายขาดน้ำ ริมฝีปากอาจแห้งแตก และมีเลือดออก มีความไม่รู้สึกอยากอาหาร นำไปสู่ภาวะโภชนาการที่ไม่ดี ส่งผลให้ร่างกายชুবวม ความรู้สึกถึงการมีพลังส่งผลให้ไม่รู้สึกง่วงหรืออยากนอน ทำให้ขาดการนอนหลับ และแบบแผนการนอนหลับที่เปลี่ยนไปทำให้ได้รับการพักผ่อนไม่เพียงพอ

นอกจากนี้การใช้ยาอย่างหนักคือใช้ในปริมาณสูงและต่อเนื่องเป็นประจำอาจทำให้เกิดอาการทางจิตแบบชั่วคราว ได้แก่ อารมณ์แปรปรวน ประสาทหลอนทางการมองเห็น การได้ยิน อาการหลงผิด วู่วามและอาการก้าวร้าว⁷ แต่กลับไม่พบข้อมูลที่แสดงว่าทุกคนซึ่งใช้สารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีนแล้วจะต้องเป็นบ้าหรือประสาทหลอนไปเสียทั้งหมด!!!!

เหล้าหรือบุหรี่ หรือกัญชาในบางรัฐบางประเทศ) โดยเฉพาะการใช้ยาเสพติดในกลุ่มคนจนหรือคนด้อยโอกาสในรูปแบบต่างๆ ว่าการที่พวกเขาหันไปหาสิ่งใดก็ตาม ก็บอกว่าไม่ดีขึ้น แท้จริงแล้วไม่ใช่เพราะพวกเขา “ไม่รักดี” แต่คือเพราะเขาไม่สามารถจะเข้าถึง “สิ่งดี ๆ” อย่างที่คนทั่ว ๆ ไปสามารถเข้าถึงกัน” ฌูเมธิบอกล่าเรื่องนี้ด้วยความปรารถนาว่าจะอยู่อย่างพยายามเข้าใจกันและกันมากขึ้น... <http://thaipublica.org/2015/01/cause-of-addiction-may-not-what-we-think/>.

⁷ รายละเอียดข้อมูลอย่างรอบด้านดังปรากฏใน “การทบทวนโดยภาพรวมระดับโลกเกี่ยวกับการลดอันตรายจากการใช้แอมเฟตามีน: ปรับให้เป็นปัจจุบันปี 2015 (A Global Review of the Harm Reduction Response to Amphetamines: A 2015 Update by Sophie Pinkham & Katie Stone, HARM REDUCTION INTERNATIONAL” ซึ่งเผยแพร่ในการประชุมครั้งนี้ด้วย.

ความคุ้มค่าของงบประมาณ

VO: อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมามีการควบคุมสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีนด้วยการลงโทษตามกฎหมายนั้นส่งผลกระทบเชื่อมโยงไปในหลายมิติ เช่น สังคม เศรษฐกิจ และกระบวนการยุติธรรมทางอาญา โดยเมื่อพิจารณาจากแผนการใช้จ่ายงบประมาณรวมของประเทศไทยประจำปี 2558 จำนวน 2,575,000,000,000 บาท พบว่ากระบวนการยุติธรรมทางอาญาได้รับการจัดสรรงบประมาณมากถึง 158,290,300,000 บาท เท่ากับร้อยละ 6.1 ของงบประมาณทั้งหมด ในขณะที่งบประมาณด้านสาธารณสุขซึ่งต้องดูแลสุขภาพของคนทั้งประเทศกว่า 65 ล้านคน มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 10.2 บ่งชี้ถึงความสิ้นเปลืองและการสูญเสียงบประมาณของรัฐไปกับความล้มเหลวในการควบคุมการแพร่ระบาดของสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีนโดยกระบวนการยุติธรรมทางอาญาซึ่งเป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ

VO: นอกจากนี้ การปราบปรามจับกุมการกระทำผิดคดียาเสพติดยังมีการจ่ายเงินสินบนเงินรางวัลแก่ผู้เกี่ยวข้องจากงบประมาณแผ่นดินโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด พ.ศ. 2537 และในปี 2556 มีประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง กำหนดอัตราค่าเงินสินบนเงินรางวัลคดียาเสพติด พ.ศ. 2556 กำหนดให้จ่ายเงินสินบนคดีสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีนที่มีปริมาณสารบริสุทธิ์เกิน 20% ขึ้นไป เม็ดละ 3 บาท ขณะที่ต้นทุนการผลิต (เมท) แอมเฟตามีนเป็นเงินเพียงเม็ดละไม่ถึง 50 สตางค์ จึงมีข้อเคลือบแคลงจากผู้คนไม่น้อยว่า ส่วนต่างระหว่างต้นทุนจริงของการผลิตกับอัตราเงินสินบนตามกฎหมายจะเป็นช่องทางสนับสนุนให้ผู้เกี่ยวข้องกับการปราบปรามจับกุมกระทำโดยไม่สุจริตหรือไม่

เมื่องบประมาณมหาศาลถูกจัดสรรเช่นนี้ จึงเป็นภารกิจท้าทายให้บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ

แต่การดำเนินงานดังกล่าวจะเป็นเพียงการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามตัวชี้วัดในเชิงปริมาณ เงินสินบนและเงินรางวัล หรือเพื่อบรรลุถึงเป้าหมายหลักในการควบคุมยาเสพติด ถือเป็นประเด็นที่ควรต้องนำมาขบคิด

อดีตกาล การบ่มเพาะวาทกรรมยาเสพติด

VO: แต่เดิมรัฐมีความเชื่อว่า ยาเสพติดเป็นสิ่งชั่วร้ายที่บ่อนทำลายสังคม จึงกำหนดนโยบายด้วยกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในเชิงลงโทษอย่างหนัก ทั้งจัดหาเครื่องมือที่จะกำจัดยาเสพติดให้หมดสิ้นไปตามแนวคิดที่รับอิทธิพลมาจากต่างประเทศซึ่งเชื่อว่าการบังคับใช้กฎหมายที่รุนแรงแข็งแกร่งโดยใช้แนวคิด “ความสามารถอดทนได้ต่อปัญหาเสพติด” จะนำไปสู่ความสำเร็จในการสร้าง “โลกที่ปลอดยาเสพติด”

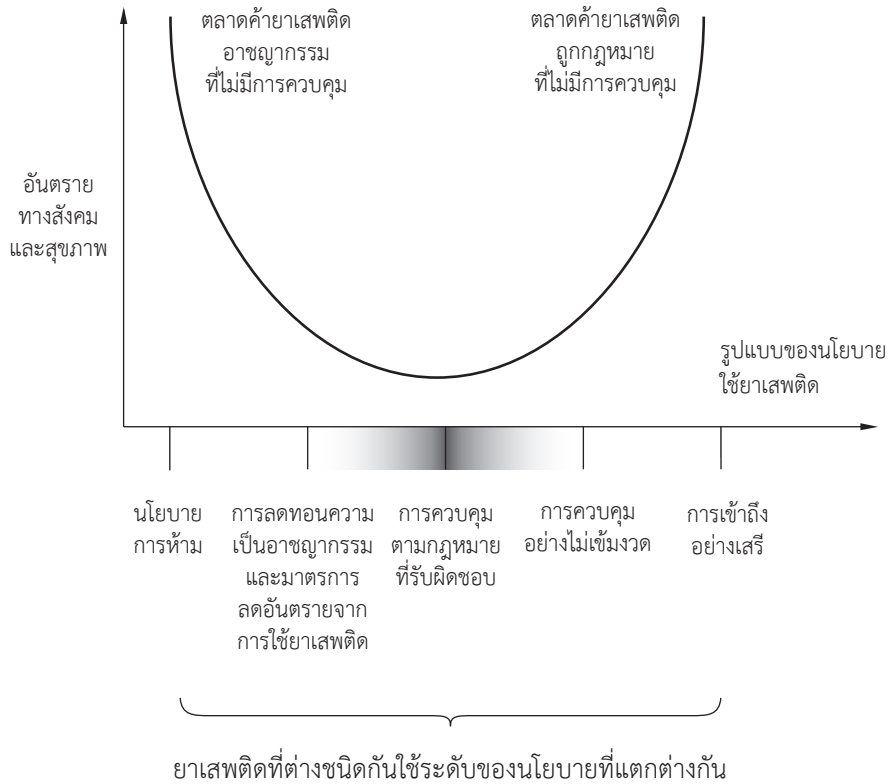
VO: 20 ปีผ่านไปนับแต่ที่มีการยกระดับการควบคุมสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีน ผู้ต้องขังในคดีดังกล่าวมิได้ลดลง แต่กลับเพิ่มยิ่งขึ้น การตอบโต้โดยมาตรการทางกฎหมายด้วยการลงโทษรุนแรงซึ่งขาดการมองภาพรวมความสัมพันธ์อันเชื่อมโยงไปในหลายมิติกลับกลายเป็นการสร้างปัญหาสังคม เพราะการใช้มาตรการทางอาญาจัดการกับบุคคลที่ถือว่าเป็น “ผู้ค้า” บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาอาจหลงลืมไปว่า การลงโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือแม้แต่การลงโทษประหารชีวิต คงมีผลในเชิงข่มขู่ยับยั้งได้เพียงชั่วคราว เพราะการกระทำผิดโดยมีแรงจูงใจทางทรัพย์สินนั้นอยู่ภายใต้หลักเศรษฐศาสตร์แห่งอุปสงค์และอุปทาน เมื่อยังมีกลุ่มผู้ด้อยโอกาสหรือมีความเปราะบางทั้งฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ยินดี “ให้เช่าร่างกาย อีสราภาพ และชีวิต” “เครื่องมือซึ่งมีชีวิต” ดังกล่าวจึงกลายเป็น “ตัวประกัน” ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาระหว่างขบวนการค้าสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีนกับผู้บังคับใช้กฎหมายที่ไม่อาจจับกุมดำเนินคดีต่อตัวการใหญ่

หรือผู้มีอิทธิพลซึ่งเป็นต้นเหตุที่อยู่เบื้องหลัง แม้ผู้ต้องขังเหล่านี้ต้องถูกจับกุมคุมขังดำเนินคดีและรับโทษจำคุกเป็นเวลายาวนานก็ไม่มีผลกระทบต่อเครือข่ายค้าสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีน เพราะสามารถมีตัวตายตัวแทนมาเล่นเกมชีวิตและอีสราภาพนี้เพื่อแลกเปลี่ยนกับผลกำไรมหาศาลเป็นแรงจูงใจ โทษทางอาญาจึงไม่เป็นผลให้การกระทำผิดลดลงได้อย่างยั่งยืน

VO: ในขณะที่องค์กรอาชญากรรมใช้ทั้งเงินเป็นรางวัลแก่ผู้ร่วมมือและการสังหารทำร้ายแก่ผู้ขัดขืนเป็นน้ำมันหล่อลื่นให้ขบวนการค้าสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีนดำเนินไปได้ ส่วนภาครัฐคงมีแต่บทลงโทษทางอาญาสำหรับผู้ฝ่าฝืนกฎหมาย ยิ่งเป็นการผลักไสให้อำนาจทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ต้องขังเหล่านี้ตกไปอยู่ในเงื้อมมือภายใต้อิทธิพลของขบวนการค้าสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีนและองค์กรอาชญากรรม

สภาพการณ์เช่นนี้เหมือนในอดีตที่ภาครัฐเคยผลักไสบุคคลผู้มีอุดมการณ์การเมืองแตกต่างจากรัฐให้เข้าไปเป็นแนวร่วมของฝ่ายตรงข้ามในสมัยที่มีการปลุกระดมชวนเชื่อว่าลัทธิคอมมิวนิสต์เป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐ แล้วเรายังควรปล่อยให้ เป็นเช่นนี้อีกหรือ? เราจะเรียนรู้จากการเทียบเคียงเรื่องนี้ แล้วนำไปสู่ทางออกเพื่อตอบโต้กับขบวนการค้ายาเสพติดได้อย่างไร?

รื้อทึ่งวาทกรรม “ยาบ้า” ป้อนองค์ความรู้ใหม่เชิงประจักษ์

VO: เด็กชายตึกจึงเห็นว่า ผลร้ายหรืออันตรายของนโยบายยาเสพติด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อันตรายอย่างมหันต์จากน้ำมือของหน่วยงานภาครัฐในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาร้ายแรงยิ่งกว่าอันตรายทางเภสัชวิทยาของ (เมท) แอมเฟตามีน ในขณะที่ประชาคมโลกได้ปรับเปลี่ยนและพัฒนาการแนวคิดเรื่องนี้ไปแล้ว การควบคุมปัญหา

แพร่ระบาดของ (เมท) แอมเฟตามีนด้วยการทำสงครามยาเสพติดโดยยุทธศาสตร์ทางทหารที่ทำลายล้างกันด้วยความรุนแรงดังที่ผ่านมาไม่น่าสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในวาระการพัฒนาของสหประชาชาติภายหลังปี ค.ศ. 2015 การฟื้นคืนตามแนวทางเดิมโดยกลยุทธ์สร้างความกลัวที่มุ่งมั่นต่ออุดมคติสังคมที่ปราศจากยาเสพติดจึงเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาทั้งในส่วนบุคคลและภาพรวมในระดับประเทศ และแนวทางตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 66/2523 เพื่อต่อสู้กับลัทธิคอมมิวนิสต์ช่วงปลายสงครามเย็นในสมัยพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีที่เปลี่ยนแปลงนโยบายจากทำที่ทหารสายแข็งมาสู่สายกลางมากขึ้น ทั้งปฏิบัติต่อผู้หลงผิดที่มอบตัวหรือจับกุมได้อย่างเพื่อนประชาชนร่วมชาติด้วยการชี้แจงให้เข้าใจนโยบายของรัฐบาลอย่างถ่องแท้เพื่อช่วยเหลือให้ใช้ชีวิตใหม่ร่วมกันต่อไปในสังคม สมควรนำมาเป็นบทเรียนสำหรับประเทศไทยในฐานะเมืองพุทธ ทางออกต่อปัญหา (เมท) แอมเฟตามีนที่สร้างสรรค์มีประสิทธิภาพ และยั่งยืนสำหรับสังคมไทยโดยรวมในระยะยาวยิ่งกว่า จึงจำเป็นต้องทำทั้งระบบพร้อมกันอย่างน้อยใน 5 ด้าน ดังนี้

VO: 1. ด้านองค์ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด: ทักษะสังคมเพื่อลดอันตราย (Drug education: Social skills for harm reduction) เมื่อโลกที่ปราศจากยาเสพติดไม่มีอยู่จริง การรู้เท่าทันซึ่งยาเสพติดในทุกๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นเภสัชวิทยาที่มีต่อร่างกายและจิตใจของมนุษย์ นโยบายควบคุมยาเสพติดที่มีผลโดยตรงต่อผู้ใช้และผู้เกี่ยวข้อง เช่น ครอบครัว ในฐานะเป็นทักษะทางสังคมอย่างหนึ่งซึ่งสำคัญยิ่งในปัจจุบันสำหรับทุกคนเพื่อลดผลร้ายจากยาเสพติด รวมทั้งผลกระทบต่อประเทศโดยรวม เช่น ผลต่อสังคม ระบบสาธารณสุข และเศรษฐกิจในระดับมหภาค จะช่วยทำให้แนวทางการแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นอยู่บนพื้นฐานของความจริง มีใช้อยู่บนอุดมคติ (Just say 'know,' not just say 'no.')

ฉะนั้น การให้ความรู้เรื่องยาเสพติดควรมีทิศทางและรูปแบบเทียบเคียงกับประสบการณ์ การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่นักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยง หรือเป้าหมายของขบวนการค้ายาเสพติดควรมีข้อมูลข้อเท็จจริงอย่างรอบด้านและ สนับสนุนให้เขาได้ตัดสินใจเลือกด้วยตัวของเขาเองและส่งเสริมความรับผิดชอบ แทนที่การห้าม เพื่อให้เขาละเว้นจากสิ่งเหล่านี้แต่เพียงอย่างเดียว

VO: 2. ด้านสังคม (Social impacts and connection) ภายใต้ “สังคม แห่งการเร่งรีบ (Speed Society)” สำหรับประเทศกำลังพัฒนาเช่นสังคมไทย เทคโนโลยีจำนวนมากถูกพัฒนาขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการ ไม่เว้นแม้แต่ สารสังเคราะห์กระตุ้นต่อจิตและประสาทเพื่อช่วยทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น คาเฟอีนในกาแฟ นิโคตินในบุหรี่ เครื่องดื่มชูกำลัง หรือสารกระตุ้นในกลุ่ม แอมเฟตามีน ซึ่งนายจ้างยังคงจัดหา (เมท) แอมเฟตามีนให้แก่คนงานในการเกษตร โรงงานอุตสาหกรรม การขนส่ง และการประมง / สามารถทำให้หญิงบริการ ได้รับความรู้สึกของการถูกบังคับให้ค้าประเวณีกับลูกค้าจำนวนมาก / เพิ่มความตื่นตัว แก่คนหนุ่มสาวขณะที่พวกเขาดูการแสดง เข้าร่วมการแข่งขันหรือเล่นการพนัน / สามารถกระตุ้นขวัญกำลังใจของผู้ตงงาน / (เมท) แอมเฟตามีนเป็นพลังขับเคลื่อน ไปสู่ความสำเร็จทางการศึกษา / หรือแม้แต่ช่วยให้พวกเขาเผชิญกับ “ความอับอาย” ของการสอบตกได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ จึงมีความคาดหวังแตกต่างกันมาก พอๆ กับผลลัพธ์ของ (เมท) แอมเฟตามีน คุณภาพที่ต่างกันตามแต่ผู้เสพแต่ละคน ทำให้ (เมท) แอมเฟตามีนเป็นยาที่เหมาะสมกับทุกโอกาส

เมื่อสถาบันทางสังคมที่สำคัญช่วยสร้างเกราะกำบังให้คนหนุ่มสาวต่อการถูกล่อลวง โดย (เมท) แอมเฟตามีนน้อยมาก โรงเรียนเองก็ไม่ได้สร้างความสามารถแก่เด็ก หนุ่มสาวที่จะรับรู้สังคมในแบบและบทบาทหน้าที่ของพวกเขา เด็กหนุ่มสาวไทย จำนวนมากจึงหันไปเสพ (เมท) แอมเฟตามีนในฐานะทางเลือกอื่นแทน มุมมอง ของทุนทางสังคมอธิบายถึงวิธีที่เครือข่ายทางสังคมมีผลกระทบต่อการเสพยาเสพติด

และมีประโยชน์เป็นพิเศษในการทำความเข้าใจการเสพยาเสพติดของเยาวชน นักเรียนซึ่งมีความสัมพันธ์แน่นแฟ้นกับครอบครัว โรงเรียน และชุมชนจะมีความเข้มแข็งมากกว่าและมีแนวโน้มน้อยกว่าที่จะสูบบุหรี่ ักฤษา หรือดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ การฟื้นตัวจากสถานการณ์เลวร้ายสามารถพัฒนาได้ในหมู่เยาวชนที่มีความหมั่นหม่อมโดยปรับปรุงความสัมพันธ์กับโรงเรียนและครอบครัว ถึงเวลาแล้ว ที่ต้องหวนกลับมาให้ความสำคัญกับแนวคิดเรื่อง “ทุนทางสังคม” บุคคลซึ่งมี เครือข่ายทางสังคมและมีการพึ่งพาอาศัยกันที่มาจากพวกเขาเองจะมีความสุข สุขภาพแข็งแรง และมีความมั่นคงมากกว่า ในทางตรงกันข้าม บุคคลซึ่งถูกกีดกัน อยู่ชายขอบของสังคม หรือถูกตัดขาดจากการช่วยเหลือต่างๆ ต้องทนทุกข์กับ อันตรายส่งผลกระทบต่อสุขภาพ สังคมและเศรษฐกิจอย่างมากมาย

ไม่เพียงเกมโปเกมอน โโก ที่สะท้อนให้เห็นการยึดเหนี่ยวทางสังคมต่ำที่มีความยาก ลำบากในการควบคุมพฤติกรรมที่ก่อวินาศกรรมและมีปัญหา ตลาดยาเสพติดผิดกฎหมาย เกิดขึ้นเพราะทุนทางสังคมอ่อนแอตั้งแต่เห็นจากตัวอย่างในวิถีทัศน์เรื่อง “การติดยา” โครงการ “To be Number One” ในทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี จึงเป็น 1 ในแบบอย่างอันดีเยี่ยมที่ให้ความสำคัญต่อเครือข่าย ทางสังคมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

VO: 3. ด้านการแพทย์และสาธารณสุข (Medicalization and public health) การกระตุ้นทำให้ระบบประสาทตอบสนองเร็วขึ้นเป็นประโยชน์สำคัญของสารกระตุ้น ในกลุ่มแอมเฟตามีนคล้ายกับอะดรีนาลิน สามารถสร้างความรู้สึกถึงความมีพลัง ความมั่นใจและความตื่นตัว มีการใช้ “ยาโมดาฟินิล” และ “อาร์โมดาฟินิล” ในฐานะตัวเลือกแทนสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีนซึ่งแต่เดิมถูกใช้ในสถานการณ์ การต่อสู้ซึ่งทหารต้องเผชิญกับการอดนอน เช่น ระหว่างภารกิจอันยาวนานในประเทศ พัฒนาแล้วจำนวนมาก เช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส แคนาดา อินเดีย ญี่ปุ่น ดังนั้น สำหรับประเทศไทย การพิจารณาให้กระทรวงสาธารณสุขโดยองค์การเภสัชกรรม

ผลิตยาดังกล่าวซึ่งปัจจุบันเป็นยาสามัญไม่มีสิทธิบัตรแล้วน่าจะเป็นทางเลือกหนึ่ง
ซึ่งไม่ควรมองข้าม ด้วยเหตุผลดังนี้

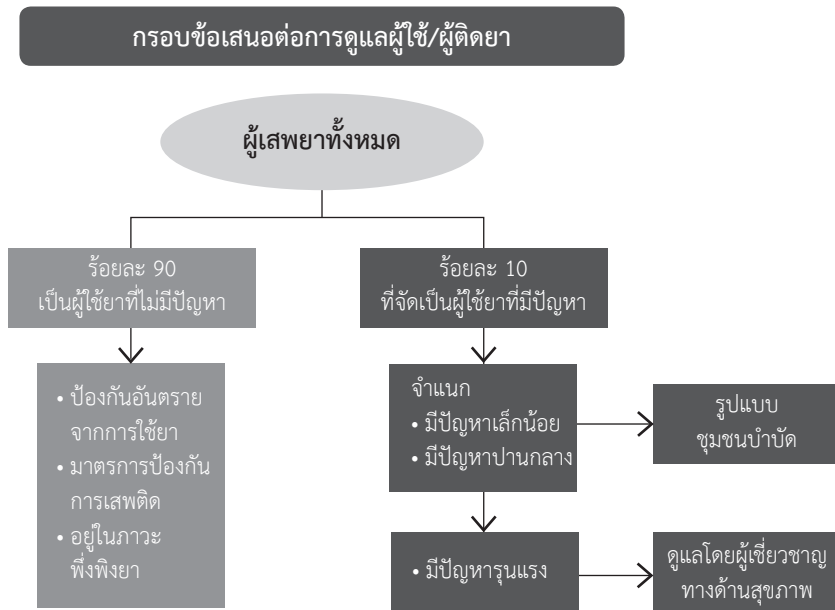
1. **ไม่ผิด** เนื่องจากยาโมดาฟินิลและอาร์โมดาฟินิลไม่อยู่ภายใต้บังคับของ
อนุสัญญาเดี่ยวว่าด้วยยาเสพติด ค.ศ. 1961 และอนุสัญญาว่าด้วยวัตถุที่
ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ. 1971 การผลิตยาดังกล่าวจึงไม่ฝ่าฝืนต่อ
พันธกรณีของประเทศตามอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมการแพร่ระบาดของ
ยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
2. **ไม่พิษ** เนื่องจากยาโมดาฟินิลและอาร์โมดาฟินิลมิใช่สารกระตุ้นในกลุ่ม
แอมเฟตามีน และการเสพคงทำได้โดยการกิน ไม่อาจเสพด้วยการสูด การสูบ
หรือการฉีด จึงยังไม่พบอันตรายจากการเสพติดดังเช่นสารกระตุ้นในกลุ่ม
แอมเฟตามีน อีกทั้งการควบคุมการใช้ยาโมดาฟินิลและอาร์โมดาฟินิลโดย
การผลิตของรัฐยังเป็นหนึ่งในมาตรการลดอันตราย (Harm Reduction)
แทนการใช้สารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีนจากตลาดมืดยาบ้าซึ่งอาจมีการ
ปลอมปนสารพิษอื่น และ
3. **ไม่แพง** หมายความว่า ขณะที่ (เมท) แอมเฟตามีนมีราคาขายในตลาดมืด
โดยเฉลี่ยเม็ดละ 200 บาท แต่ยาโมดาฟินิลและอาร์โมดาฟินิลสามารถสั่งซื้อ
ทางอินเทอร์เน็ตได้จากต่างประเทศ เช่น อินเดีย ราคาเพียงเม็ดละ 1 เหรียญ
สหรัฐ ยิ่งหากภาครัฐโดยองค์การเภสัชกรรมเป็นผู้ผลิตยาโมดาฟินิลและ
อาร์โมดาฟินิลเอง แล้วจำหน่ายให้แก่ประชาชนซึ่งมีความจำเป็นต้องใช้ เช่น
ผู้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องต่อความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของ
ผู้อื่นโดยมีใบสั่งจ่ายยาของแพทย์ในโรงพยาบาลรัฐในราคาใกล้เคียงกับต้นทุน
ไม่เพียงทำลายผลกำไรมหาศาลขององค์กรอาชญากรรมในตลาดการค้ายาบ้า
ผิดกฎหมาย แต่ยังสามารถลดการแพร่ระบาดของสารนี้ ดังที่ประเทศต่างๆ

ทั่วโลกไม่ประสบปัญหาการแพร่ระบาดของสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีน^๑

อย่างไรก็ตาม นอกเหนือจากทางเลือกนี้แล้ว นโยบายการแก้ปัญหาด้วยการควบคุม
(เมท) แอมเฟตามีนที่เป็นปัญหาที่เชื่อว่ากระทำมิได้ แม้มีรายงานวิชาการตลอดมาว่า
“เพียงร้อยละ 10 ของผู้เสพสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีนทั้งหมดซึ่งเป็นผู้เสพ
มีปัญหาที่จำเป็นต้องบำบัดรักษา” แต่กระบวนการยุติธรรมทางอาญากลับกวาดต้อน
ทุกคนที่ตรวจพบว่ามีสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีนในร่างกายเข้าสู่กระบวนการ
บังคับบำบัดโดยไม่มีทางเลือกและคัดกรอง กระบวนการบำบัดรักษาดังกล่าวอยู่
บนพื้นฐานของความหวาดกลัว รังเกียจและตีตรามากกว่าการใช้องค์ความรู้ทาง
วิทยาศาสตร์และสาธารณสุข ไม่เคารพศักดิ์ศรีและคุณค่าของความเป็นมนุษย์

^๑ ข้อมูลของโมดาฟินิล (Modafinil) และ อาร์โมดาฟินิล ปรากฏในเอกสาร “การเปรียบเทียบ
อันตรายของสารเสพติดชนิดต่างๆและโมดาฟินิล: ทางเลือกแทน(เมท)แอมเฟตามีน
กับข้อพิจารณาทางวิทยาศาสตร์และกฎหมาย” ซึ่งประกอบไปด้วย 7 บทความ ได้แก่
1. “การพัฒนามาตรวัดที่มีเหตุผลเพื่อประเมินอันตรายของยาเสพติดที่อาจถูกนำไปใช้
ในทางที่ผิด (Development of a rational scale to assess the harm of drugs of
potential misuse)”, 2007 *The Lancet* 369 (9566): 1047–1053) โดย David Nutt, Leslie
A King, William Saulsbury, Colin Blakemore 2. “อันตรายของยาเสพติดในสหราชอาณาจักร:
การวิเคราะห์การตัดสินใจแบบหลายหลักเกณฑ์ (Drug harms in the UK: a multicriteria
decision analysis)”, November 1, 2010 *The Lancet* 376 (9752): 1558–1565 โดย
David J Nutt, Leslie A King, Lawrence D Phillips, on behalf of the Independent Scientific
Committee on Drugs 3. “แอมเฟตามีน อดีตและปัจจุบัน: มุมมองทางวิทยาศาสตร์และ
ทางการแพทย์ (Amphetamine, past and present – a pharmacological and clinical
perspective)” โดย David J Heal, Sharon L Smith, Jane Gosden และ David J Nutt
4. สารส่งเสริมความตื่นตัว (wakefulness - promoting) หรือ (eugeroic) 5. อะดราฟินิล
(Adrafinil) 6. โมดาฟินิล (Modafinil) และ 7. อาร์โมดาฟินิล (Armodafinil) ซึ่งเป็นอีกหนึ่ง
ผลงานของสำนักกิจการในพระดำริฯ ที่ใช้สำหรับในโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง
“19 ปี (เมท)แอมเฟตามีนกับนโยบายทางกฎหมาย: ผลลัพธ์และทางออกที่เป็นธรรม”
ระหว่างวันที่ 6-7 กรกฎาคม 2558 ระหว่างบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม ด้านสาธารณสุข
และบุคคลทั่วไป.

จึงเป็นความสูญเสียเปล่าจากการมุ่งเน้นเชิง “ปริมาณ” กรอบข้อเสนอใหม่ในการดูแลผู้ใช้และผู้ติดสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีนจึงควรเป็นดังนี้

VO: สำหรับในส่วนอันตรายของ (เมท) แอมเฟตามีนซึ่งอาจมีต่อตัวผู้ใช้หรือผู้อื่นและสังคม การให้ข้อมูลอย่างรอบด้านดังปรากฏในเอกสารการลดอันตรายจากการใช้แอมเฟตามีนที่เผยแพร่ในการประชุมครั้งนี้ ด้วยนับว่ามีความสำคัญยิ่ง

⁹ “การทบทวนโดยภาพรวมระดับโลกเกี่ยวกับการลดอันตรายจากการใช้แอมเฟตามีน: ปรับให้เป็นปัจจุบันปี 2015 (A Global Review of the Harm Reduction Response to Amphetamines: A 2015 Update by Sophie Pinkham & Katie Stone, HARM REDUCTION INTERNATIONAL.”

ต่อการออกแบบการดูแล เช่น ตีมน้ำและทานอาหารให้เพียงพอก่อนการใช้ (เมท) แอมเฟตามีน ไม่ใช่ (เมท) แอมเฟตามีนในช่วงค่ำหรือดึกเพราะจะรบกวนแบบแผนการนอน อาจเลือกใช้ในช่วงเวลาเช้าหรือก่อนเที่ยง ไม่ใช่ (เมท) แอมเฟตามีนร่วมกับเรื่องดื่มแอลกอฮอล์และ/หรือยาก่อมลพิษทางอากาศอื่น ๆ พัฒนาทักษะการวางแผนและควบคุมการใช้ (เมท) แอมเฟตามีนที่พอดีมีการเว้นระยะ เช่น การใช้ (เมท) แอมเฟตามีนไม่เกิน 3 ครั้งต่อสัปดาห์ เป็นต้น

VO: 4. ด้านเศรษฐกิจ (Economic affairs) การห้ามปรามสร้างมูลค่ามหาศาลให้แก่ขบวนการค้ายาเสพติด เป็นแรงจูงใจกระตุ้นให้เกิดการลักลอบผลิต ค้ายาเสพติดที่รุนแรง ง่ายต่อการปกปิดและสะดวกต่อการขนส่ง ทั้งจูงใจนำพาผู้เสพยาเข้าสู่การเป็นเจ้าทรัพย์ย่อย และพื้นที่ที่กระทรวงยุติธรรมมีแนวคิดใหม่เรื่องยุทธศาสตร์ควบคุม (เมท) แอมเฟตามีน ก็มีข่าวเช่นกันว่าขบวนการค้ายาเสพติดพยายามแก้เกมนโยบายรัฐด้วยการปรับลดราคาขายบ้า เมื่อขบวนการค้ายาเสพติดใช้กลไกการตลาดผิดกฎหมายทำลายผู้คนและสังคมไทย การช่วงชิงผู้เกี่ยวข้องกับ (เมท) แอมเฟตามีนโดยเฉพาะผู้เสพยาจำนวนมากซึ่งเป็นทรัพยากรอันมีค่าให้กลับมาเพื่อดูแลและรักษาให้พวกเขาเหล่านั้นมาอยู่เคียงข้างเรา มิใช่ผลักไสให้ไปอยู่กับเครือข่ายยาเสพติด จึงถึงเวลาแล้วที่รัฐควรหยุดยังไม่ให้เงินจำนวนมหาศาลตกไปอยู่ในมือของเครือข่ายค้ายาเสพติด การพิจารณาให้กระทรวงสาธารณสุขโดยองค์การเภสัชกรรมผลิต (เมท) แอมเฟตามีนจำหน่ายแก่ประชาชนซึ่งมีความจำเป็นต้องใช้โดยมิใบสั่งจ่ายยาของแพทย์ในโรงพยาบาลรัฐเช่นเดียวกับแนวคิดเรื่องการผลิตยาโมดาฟินิลและอาร์โมดาฟินิลจึงเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่ไม่ควรมองข้าม

VO: นอกจากนี้ หากสังคมไทยได้พัฒนาการใช้ (เมท) แอมเฟตามีนไปถึงขั้น “วัฒนธรรมของการใช้ (เมท) แอมเฟตามีนอย่างพอประมาณด้วยความรับผิดชอบ” แนวคิดตอบโต้ขบวนการค้าสารกระตุ้นในกลุ่มแอมเฟตามีนด้วย “กลไกทางการตลาด

เพื่อสังคม” ซึ่งมีหลักพื้นฐานสำคัญ 4 ประการตามชื่อย่อ 4P ก็มีข้อควรพิจารณาด้วยเช่นกัน คือ

Product หรือผลิตภัณฑ์ (เมท) แอมเฟตามีนผิดกฎหมายอาจมีการปลอมปนของสารพิษที่อันตรายต่อสุขภาพ รัฐจำเป็นต้องสร้างผลิตภัณฑ์ขึ้นมาเพื่อสร้างแรงจูงใจและช่วงชิงลูกค้า ผลิตภัณฑ์ของรัฐต้องมีคุณภาพหรือคุณลักษณะดีกว่า และมีความปลอดภัยจึงจะได้รับความนิยมนจากลูกค้าหรือผู้เสพและสามารถช่วงชิงส่วนแบ่งทางการตลาดได้ การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้องและได้รับความนิยมนจากลูกค้าจำต้องวิเคราะห์กลุ่มและความต้องการของลูกค้าผู้ใช้ (เมท) แอมเฟตามีน

Price หรือราคา เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่เป็นตัวดึงดูดและช่วงชิงลูกค้า แต่ในฐานะเป็นกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อสังคม การกำหนดราคาโดยหวังให้เกิดกำไรสูงสุดจึงไม่ใช่เป้าหมายสำคัญเพราะเป้าหมายสำคัญคือการช่วงชิงทรัพยากรบุคคลอันมีค่าของเรากลับมาเพื่อให้การป้องกัน ดูแล และลดผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้นกับตนเองและคนรอบข้าง จึงอาจมีอีกหลายปัจจัยที่ต้องนำมาพิจารณาด้วย เช่น ควบคุมปริมาณการใช้ของลูกค้า ความยุติธรรมทางการตลาดต่อธุรกิจสารกระตุ้นอื่น เช่น กาแฟ เครื่องดื่มชูกำลังชนิดต่างๆ หรือบุหรี่ รวมทั้งต้นทุนหรือภาระที่รัฐต้องนำมาใช้ในการป้องกันและดูแลบำบัดรักษาคนกลุ่มนี้ หรือระดับที่สามารถทำลายตลาด (เมท) แอมเฟตามีนผิดกฎหมาย เป็นต้น

Place หรือสถานที่จำหน่ายและให้บริการผลิตภัณฑ์ ถือเป็นอีกเรื่องสำคัญที่จะทำให้ลูกค้าผู้ใช้ (เมท) แอมเฟตามีนตัดสินใจเปิดเผยจากที่เคยหลบซ่อนอยู่ให้ออกมาแสดงตัวและเข้ารับบริการหรือกลับเข้าสู่อ้อมกอดของครอบครัว ของสังคม และประเทศชาติ และทำให้เขาตัดสินใจเข้ามาให้รัฐสนับสนุน ดูแลและช่วยเหลือ รวมถึงเป็นส่วนหนึ่งในการให้การสนับสนุน ดูแลและช่วยเหลือคนอื่นๆ ให้นานานที่สุด สถานที่ดังกล่าวต้องคำนึงถึงความสะดวกสบายในการเข้ารับบริการ เข้าถึงง่าย

และมีความปลอดภัยทั้งในเรื่องความรู้สึก ปลอดภัยจากการรังเกียจ ตีตรา การถูกตำหนิตัดสินใจ ได้รับความเชื่อใจ ความเป็นส่วนตัวและได้รับการรักษาความลับ เป็นต้น

Promotion หรือบริการและการส่งเสริมการขายที่ช่วยดึงดูดใจให้ลูกค้าอยากเข้ามาใช้บริการ บริการของสินค้าใดที่ทำให้ลูกค้าสนใจและอยากเข้ามาใช้บริการถือเป็นการส่งเสริมการขายหรือการใช้บริการ เช่น เหมือนในห้างสรรพสินค้า มีสินค้ามากมายหลากหลายให้บริการ มีกิจกรรมให้ได้พักผ่อนหย่อนใจ สถานที่สะอาด อากาศสบาย ได้รับความรู้ ได้รับการอำนวยความสะดวกและดูแลเอาใจใส่ รู้สึกได้รับความปลอดภัย เป็นต้น

VO: 5. ด้านกฎหมายและการบังคับใช้ (Law and law enforcement) การใช้กระบวนการยุติธรรมทางอาญาเป็นเครื่องมือควบคุมปัญหาเสพติดนอกจากไม่ช่วยทำให้ปัญหาเสพติดคลี่คลายไปในทางบรรเทาเบาบางลงแล้ว ยังสร้างภาระมากมายให้กับระบบยุติธรรมทางอาญาตั้งแต่ชั้นจับกุม สืบสวน สอบสวนโดยตำรวจ ฟ้องคดีโดยอัยการ และชั้นพิจารณาโดยศาล รวมถึงภาระที่เกิดขึ้นกับกรมราชทัณฑ์ ภายหลังการตัดสินของศาล มีข้อมูลอย่างชัดเจนว่าผู้ถูกคุมขังส่วนใหญ่เป็นพวกปลาชิวปลาสร้อยในกระบวนการค้ายาเสพติดอันเปรียบเสมือนเหยื่อและผู้ได้รับผลกระทบ โดยเฉพาะผู้เสพหรือผู้มียาเสพติดไว้ในครอบครองปริมาณเพียงเล็กน้อย สำหรับการเสพเฉพาะตัว นี้คือกระบวนการยุติธรรมหรือกระบวนการกักขังคน??? หรือ

¹⁰ คำพิพากษาศาลฎีกาคดีหมายเลขแดงที่ 9206/2555 ข้อเท็จจริงตามสำนวนปรากฏว่า จำเลยซึ่งเป็นหญิงชาวไทยเป็นผู้เสพติดที่นำเมทแอมเฟตามีน 1.5 เม็ด เข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อเสพ โดยศาลฎีกาและศาลอุทธรณ์ภาค 4 แปลความคำว่า “นำเข้า” ตามถ้อยคำซึ่งเป็นลายลักษณ์อักษรในพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4 ที่ให้หมายความว่าการนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร โดยไม่คำนึงว่าจำเลยนำเข้ามาด้วยเหตุผลประการใด อีกทั้ง

มุมมองทางเพศสภาพ (Gender Perspective) ซึ่งจำเลยคดีนี้เป็นหญิงมีบุตรผู้เยาว์อยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูที่ขาดหายไปจากคำพิพากษาเป็นผลให้จำเลยต้องโทษจำคุก 25 ปี และปรับ 500,000 บาท ในขณะที่ศาลชั้นต้น (ศาลจังหวัดบึงกาฬ) พิพากษายกฟ้องในความผิดฐานนำเข้าโดยฟุ้งว่า การนำเข้ามาตามมาตรา 4 หมายถึง การนำเข้ามาในราชอาณาจักรที่เป็นอันตรายแก่สังคมอย่างร้ายแรง เมื่อ**เมทแอมเฟตามีน**ของกลางมีเพียง 1.5 เม็ด น้ำหนักสุทธิ 0.170 กรัม นับว่าเป็นจำนวนน้อยและจำเลยมีไว้เพื่อเสพเองโดยไม่มีวัตถุประสงค์ที่เป็นอันตรายแก่สังคมอย่างร้ายแรง จึงไม่มีความผิดฐานนำ**เข้าเมทแอมเฟตามีน** คงลงโทษฐาน**มีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครอง** จำคุก 1 ปี และปรับ 20,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 6 เดือน และปรับ 10,000 บาท รวมทั้งพิจารณาเห็นว่าจำเลยไม่เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน ทั้งมีบุตรต้องอุปการะเลี้ยงดู เห็นควรให้โอกาสจำเลยกลับตนเป็นพลเมืองดี จึงให้รอการลงโทษจำคุกไว้ 2 ปี คำนวณประพฤติของจำเลยโดยให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 3 ครั้ง ภายในระยะเวลา 1 ปี ให้ทำงานบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติและจำเลยเห็นสมควร 12 ชั่วโมง ยิ่งไปกว่านั้นเป็นเรื่องน่าประหลาดใจอย่างยิ่งว่า การกระทำของจำเลยที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในคดีนี้เป็น**ความผิดซึ่งมิได้ใช้ความรุนแรง (Non-violent Offence)** และ**ไม่มีผู้เสียหาย (Victimless Offence)** อันจัดว่าอยู่ประเภทของ**ความผิดที่กฎหมายบัญญัติขึ้น (Mala prohibita)** หรือ**กฎหมายเทคนิค (Technical Law)** แต่กลับมีระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต (ก่อนลดโทษให้กึ่งหนึ่งคงเหลือจำคุก 25 ปี เพราะเหตุจำเลยให้การรับสารภาพ) ซึ่งก็ยังคงหนักกว่าความผิดฐานฆ่าผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ซึ่งเป็น**ความผิดในตัวเอง (Mala in se)** ที่แม้เป็น**ความผิดซึ่งใช้ความรุนแรง (Violent Offence)** และ**มีผู้เสียหาย (Victim Offence)** คือผู้ตาย แต่มีระวางโทษถึง 3 สถาน คือ ประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ 15 ปี ถึง 20 ปี ซึ่งศาลสามารถเลือกลงโทษสถานใดก็ได้ **อันถือว่าโทษในความผิดฐานฆ่าผู้อื่น** เบากว่า**ความผิดฐานนำเข้าเมทแอมเฟตามีน 1.5 เม็ด** ตามคำพิพากษาศาลฎีกาและศาลอุทธรณ์ภาค 4 คดีนี้ จึง**น่าสงสัยอย่างยิ่งว่า จากอุดมการณ์ทางการเมือง (Political Ideology) ที่มุ่งมันต่อโลกหรือสังคมไทยที่ปลอดยาเสพติด (Drug Free World, Drug Free Thailand) ก่อให้เกิดแนวคิด “ความไม่สามารถอดทนต่อปัญหายาเสพติด (Zero Tolerance) และการลงโทษอย่างรุนแรง (Punitive Approach) ซึ่งมีได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ที่พิสูจน์ได้ (Scientific Evidence-based) นี้ สังคมไทยกำลังตกอยู่ในสภาพที่เรียกว่า กฎหมายอาญาเพื่อ (Overcriminalization) จนต้องพึ่งพาการคุมขังที่มากเกินไป (Overreliance on incarceration) ส่งผลให้เกิดปัญหา “ผู้ต้องขัง (คดียาเสพติด) ล้นคุก (Overcrowding)” หรือไม่?** สำหรับผู้สนใจ ศึกษาได้จากกรวิเคราะห์คำพิพากษาศาลฎีกาคดีหมายเลขแดงที่ 9206/2555 นี้ในเอกสาร **“การวิเคราะห์ความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522”** จัดพิมพ์โดยสำนักกิจการในพระดำริพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา, 2557.

การอำนวยความสะดวกโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือนี้เป็นเพราะความไม่รู้ของผู้เกี่ยวข้อง ถึงแม้ร่างประมวลกฎหมายยาเสพติดฉบับใหม่จะมีการเปลี่ยนแปลงสำคัญหลายประการ เช่น การคำนึงถึงการลงโทษที่ได้สัดส่วน การพิจารณาถึงอันตรายของสารกระตุ้นในกลุ่ม**แอมเฟตามีน**ที่มีต่อตนเองและผู้อื่นหรือสังคมจากมุมมองทางการแพทย์และวิทยาศาสตร์ บทบาทของผู้กระทำผิด มาตรการอื่นแทนการลงโทษจำคุก และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง บทบัญญัติที่เปิดช่องให้ศาลมีโอกาสใช้ดุลพินิจลงโทษจำคุกและหรือปรับน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดก็ได้เมื่อมีเหตุอันสมควรเฉพาะรายโดยพิเคราะห์ถึงความร้ายแรงของการกระทำผิด ฐานะของผู้กระทำผิดและพฤติการณ์เกี่ยวข้องประกอบแล้ว แต่ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงเจตนารมณ์ควบคุมปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดหรืออันตรายของนโยบายควบคุมยาเสพติดที่มีต่อผู้ใช้และผู้อื่นหรือสังคม รวมทั้งการรู้เท่าทันต่อพลวัตของตลาดสารเสพติดผิดกฎหมายนั้นว่ามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะไม่ทำให้เกิดผลประหลาดเช่นคดีหญิงคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้เสพยาที่นำ (เมท) แอมเฟตามีน 1 เม็ดครึ่งจากประเทศลาวเข้ามายังประเทศไทยเพื่อเสพ แล้วถูกศาลสูงพิพากษาลงโทษจำคุกนานถึง 25 ปี และปรับ 500,000 บาท ในความผิดฐานนำ**เข้า (เมท) แอมเฟตามีน** ทั้งที่มีได้กระทำความผิดด้วยความรุนแรงและไม่มีผู้เสียหาย แต่กลับต้องระวางโทษหนักกว่า**ความผิดฐานฆ่าผู้อื่น**ซึ่งเป็น**ความผิดที่ใช้ความรุนแรงและมีผู้เสียหาย**¹⁰

VO: จากเรื่องราวต่างๆ ที่กล่าวมา แนวคิดเพียงการย้ายประเภทสารกระตุ้นในกลุ่ม**แอมเฟตามีน**จากยาเสพติดให้โทษในประเภทที่ 1 กลับมาเป็นวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทดังเดิมก่อนในปี พ.ศ. 2539 นั้นคงน้อยเกินไปที่จะสามารถตอบโต้ต่อปัญหา (เมท) แอมเฟตามีนทั้งระบบ แนวคิดเรื่องการเข้าควบคุมโดยรัฐเป็นนวัตกรรมที่ทำหาย สังคมไทยสมควรใช้เพียงความรู้สึกในการตอบโต้เมื่อมีการนำเสนอแนวคิดนี้ดังเช่นปรากฏการณ์เมื่อมีการนำเสนอแนวคิดการย้ายประเภทของ (เมท) แอมเฟตามีน แต่ควรแสดงให้เห็นว่าเราอยู่ในสังคมแห่งองค์ความรู้

และวิเคราะห์อย่างชาญฉลาด สิ่งต่างๆ เหล่านี้ควรได้รับการถกเถียงบนพื้นฐานที่สนับสนุนโดยข้อมูลเชิงประจักษ์ทางวิทยาศาสตร์ยิ่งกว่าการใช้ความรู้สึกในการแสดงออกก่อนที่จะหาข้อสรุป หากทำได้เช่นนี้เชื่อว่าประเทศไทยจะมีทางออกในการควบคุม (เมท) แอมเฟตามีนที่เป็นปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างสรรค์ และยั่งยืนกว่าในอดีตที่ผ่านมาได้แน่นอน.

สำนักกิจการในพระตำริพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา
สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์
ชั้น 9 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210
โทรศัพท์ 0-2141-5140-1 โทรสาร 0-2143-8245
www.kamlangjai.or.th

intentions of the control of drug proliferation or the dangers of the drug policies towards users, others and society and the knowledge of the dynamics of the illicit drug market can be considered an important part of preventing bizarre cases, such as the case of a woman who is a user that brought 1.5 pills of (meth) amphetamines back from Laos to Thailand for personal use. But the Supreme Court rendered a prison sentence of 25 years and fine of 500,000 baht for the offense. Although the offense was not severe and is a victimless offense but the punishment was even greater than murder, which is a violent crime that harms the victims.

VO: From all the stories, only the idea of changing ATS from type 1 harmful narcotics to be classified as type 2 psychotropic substances as it was originally in 1996 would be too small a step to counter problems of the entire system. The idea of taking control by the state may be a challenging innovation. Thai society should not use their feelings to oppose when this proposal is proposed just like when the idea of reclassifying (meth) amphetamine was introduced. But we should be aware that we live in a knowledge-based society that we can smartly analyse the idea. These factors should be discussed on the basis supported with empirical data and scientific facts rather than emotions before a conclusion can be reached. If we can achieve this, then it is hopeful that Thailand will see a solution in controlling (meth) amphetamines in a more effective, constructive and sustainable way than in the past.

place is clean, the temperature is fine, they can receive knowledge and provided with convenience, being cared for and feeling safe.

VO: **5. Law and Law enforcement:** Using the criminal justice system as a tool to control the drug problem, other than being useless in resolving the drug situation in a good way, it has created a lot of problems for the criminal justice system from the point of arrests and interrogation by the police, prosecuting the case by the public prosecutor, and trial at the courts and afterwards the burdens laid upon the Department of Corrections. There is information pointing out clearly that most prisoners are small fish within the drug trade. They are the victims who suffer the consequences themselves, especially drug users and persons having drugs in their possession at small amounts. Is this the justice system or the system for cannibalism? Or is it a process of injustice that is based on the law? Or it is just a lack of knowledge by those who are involved? Even though the new Draft Narcotics Code contains significant changes such as the consideration for proportionate punishments, the consideration of the danger of ATS, the harm for self and others or society which includes the medical and scientific perspective, the role of the offender, other alternative measures to incarceration. And especially, with the stipulation that allows judges to extend judicial discretions to render prison terms and fines that are less than the minimum sentence for certain offenses when there are sufficient reasons to do so based on individual cases, the judges can make decision based on the severity of the crime, the status of the offenders, and related behavior to form their decisions before making a ruling. But the true understanding of the

us. Drawing them back and providing protection and care and reducing negative impacts that may occur to them and persons surrounding them are the priority. But there may be other surrounding factors that need to be considered such as the regulated use by customers, ensuring fairness in marketing for other stimulant businesses such as coffee, various kinds of energy drinks and cigarettes. Further consideration must be made regarding production costs and other burdens that the state must handle in terms of costs and providing treatment and rehabilitation to preserve this group of persons or at a level that can effectively eradicate the illegal (meth) amphetamines market, for instance.

Place The place or location is considered an important factor that will help (meth) amphetamines users to come forward and disclose themselves to receive treatment and return to the embrace of their family, society and country. This must convince them to allow the state to support, care for and help them, which is a part of the program to help others as long as possible. The location must be convenient and favorable venue with easy access to receive services and provide a safe feeling that is free from discrimination, branding, criticism and judgment like in the past. It must be a trusted place that is comfortable and private that can be confidential, for instance.

Promotion Any product that can attract customers and make them interested to walk in to see or purchase is a sales promotion. For example, in a department store, there are countless products and services on offer. There are sales activities conducted to help customers relax, the

stop this cycle to prevent this enormous amount of money to flow into the hands of drug syndicates. The consideration by the Ministry of Public Health for the Government Pharmaceutical Organization to produce (meth) amphetamine to be sold to the public, who need to use it and can show a doctor's prescription in a state hospital. This alternative is the same ideology of producing of modafinil and armodafinil that should not be overlooked as well.

VO: Furthermore, if Thai society can develop the use of (meth) amphetamine to the level of a **"culture of using (meth) amphetamine in a moderate level with responsibility."** The ideology to counter the illegal (meth) amphetamine syndicate through the **"Social Marketing mechanism"** based on 4 important basic principles or 4Ps need to be considered, which are:

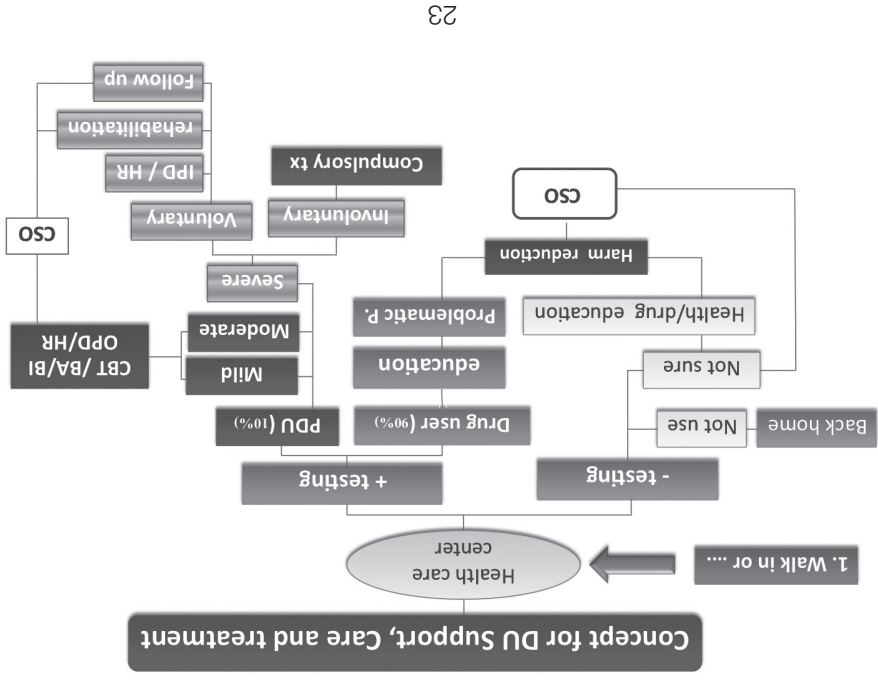
Product Illegal (meth) amphetamine may contain toxins, which are dangerous to health. The state must develop a product to create an incentive to attract customers. The state needs to create a higher quality product that is safe for use. This will then become popular with customers or users. This will steal away market share. Attractive product designs that are preferred and favored by customers require market research on target groups, customers who use (meth) amphetamines, and their needs.

Price The price is another factor that will attract and convert customers. But as a social marketing strategy, determining the price to achieve the maximum profit is not the important objective. The main objective is to draw maximum human resources that is most precious to

VO: As to the dangers of (meth) amphetamines which may pose on the users and others in society, providing all information as described in **"the Harm Reduction Response to Amphetamines document"** distributed in this conference can be considered as very important in designing the care for. For example, drinking water and eating sufficient amount of food prior to using (meth) amphetamines. Do not use (meth) amphetamines in the evening or late night because it may disrupt sleeping patterns but choose to use them in the morning or before noon instead. Do not use (meth) amphetamines in combination with alcoholic drinks or other sedative hypnotic drugs. Improving planning skills and control of (meth) amphetamines use in moderation. Taking rest period between use of (meth) amphetamines such as the use of (meth) amphetamines of not more than 3 times per week.

VO: **4. Economic Affairs:** Prohibition increases the immense value for the drug syndicates. It becomes a huge incentive that violently motivates and drives the illegal manufacturing and smuggling of drugs. It also motivates users to become small dealers. Immediately after the Ministry of Justice began considering a new strategy on (meth) amphetamines, news report began appearing that the drug syndicates tries to counter the state policy by reducing the price of (meth) amphetamine. And when the drug syndicates try to use illegal marketing tools to destroy people and Thai society, pulling back those involved with (meth) amphetamines, especially the large number of users who are our valuable resources, to return to our side and be treated and cared for is the must, not to push them away to be with the drug syndicates. It is the time for the state to

Anyhow, besides these alternatives, it does not mean that the policy to control (meth) amphetamine cannot be achieved. Even though **there were academic reports stating that only around 10% of all ATS users can be classified as problematic addicts and require medical treatments**. But That! criminal justice process would just round up everybody who tested positive for ATS in their bodies and force them through the treatment and rehabilitation process without kind of screening. The treatment and rehabilitation process was based on basis of fear and loathing. It is a stigma procedure rather than an application of scientific knowledge and public health. There was no respect for human dignity. Enforced treatment and rehabilitation for users/addicts of (meth) amphetamines was a complete loss because it emphasized on “quantity.” The proposed new framework for treating users/addicts of ATS shall be as follows:

1. Not illegal: Modafinil and Armodafinil are not under the Single Convention on Narcotic Drugs of 1961 and the Convention on Psychotropic Substances of 1971. In producing these drugs, Thailand will not violate her commitments towards international conventions to control the spread of narcotic drugs and psycho-tropic substances.

2. Not Toxic: Modafinil and Armodafinil are not ATS. They can only be taken orally and cannot be abused by inhaling, smoking or injecting. Therefore, no danger had been reporting like in the group of ATS. Additionally, the control of modafinil and armodafinil through state manufacturing is one of the strategies in **harm reduction**. They can replace ATS from the black market that usually contain impurities or other toxins. And

3. Not Expensive: This means that while (meth) amphetamines are sold in the black market at the average price of 200 baht per pill, modafinil and armodafinil can be ordered online from countries such as India at around \$1USD per pill. The state, especially the Government Pharmaceutical Organization, may consider taking up manufacturing of modafinil and armodafinil and selling directly to the member of the public whose duties include the security and safety of other people's lives, person and assets who need it with doctor's prescriptions at state hospitals. The price can be close to the production costs. This will not only destroy the enormous profits made by criminal enterprises in the illicit trade of yaa baa, but will also reduce the spread of these substances, like in other countries around the world that do not suffer the problem of ATS.

greater happiness, be in better health and have greater stability. On the contrary, persons who are on the fringe of society or were completely cut from all assistance have to endure misery from several dangers that significantly impact their health, society and economy.

The game "Pokémon Go" reflects a very low sense of community. This makes it much harder to control the behavior that is disruptive and problematic. The illicit drug market is created when the social capital is low. This can be seen from the example in the video "Drug Addiction." HRH Princess Ubolratana Rajakanya's "To Be Number One Project," can be considered a good example that gives importance to social networks in campaigning to prevent and solve the problem of drugs.

VO: **3. Medicalization and public health:** One of the benefits of ATS is triggering a faster nervous system response. This has the same effect like adrenaline and creates a feeling of power, confidence and alertness. A large number of developed countries around the world such as the United States of America, United Kingdom, France, Canada, India, Japan use "Modafinil" and "Armodafinil" as the alternatives to ATS which were used in former times in wartimes, when soldiers needed to stay awake and alert during long missions. For Thailand, the decision by the Ministry of Public Health for the Government Pharmaceutical Organization to produce these alternatives, which are generic drugs with expired patents. They should be one of the alternatives that should not be overlooked for the following reasons:

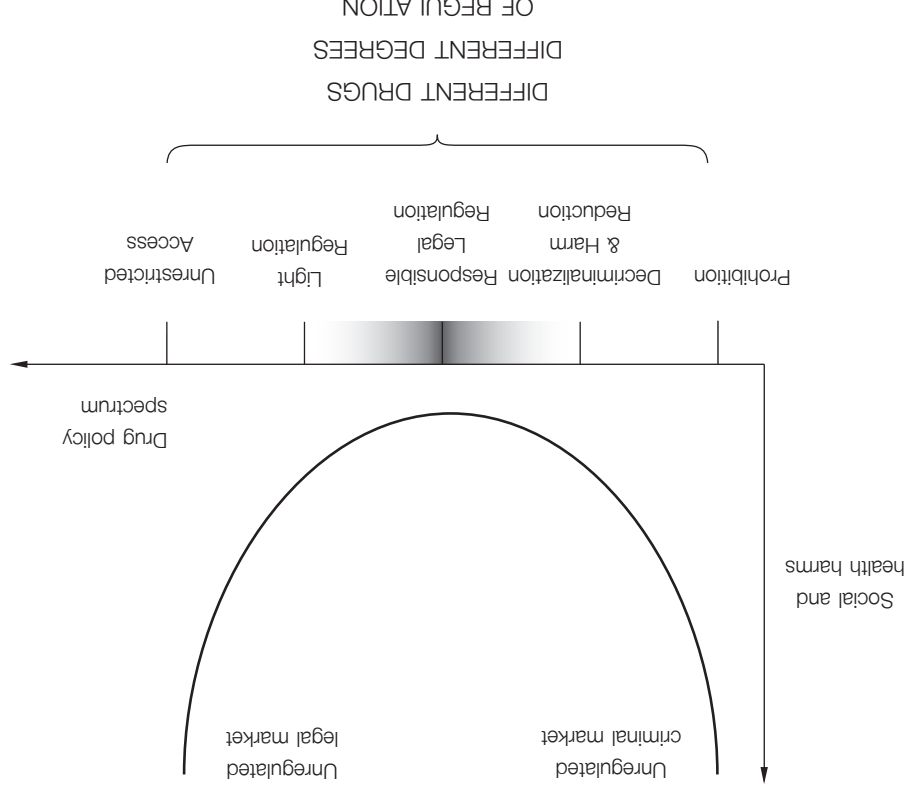
drugs in all aspects, such as drug pharmacology and its effects on both the mind and body of humans, drug policies that have direct effect on user and those involved such as family members, is very important for everyone. This is to reduce the negative impact of drugs, as well as the impact on the country in general, such as effect on society, the public health and macroeconomic system. This is ensure that the direction in solving the problem, that may occur, be based on reality and not mere some ideology: **Just say "know" and not just say "no."**

Therefore, providing knowledge about drugs should be done in a similar direction and format comparable of sex education for school students. Particularly, youth who are high risk or the target group of the drug syndicates. There should be information based on facts in comprehensive manner. And support should be given to them to allow them to choose for themselves and promote responsibility instead of forbidding. This will help steer them to keep away from these substances.

VO: **2. Social impacts and connection with the speed society:** In a

speedy society of developing countries such as Thai society, a large number of new technologies were created to satisfy various needs. This includes synthetic substances that stimulate the mind and nervous system. This helps with enhancing working capacity such as caffeine in coffee, nicotine in cigarettes, energy drinks and stimulants in the ATS. Employers still procure (meth) amphetamines for workers in agriculture, industrial factory, transport and fishery / can help sex workers become insensitive to selling their bodies to a large number of clients / increase

Abolishing the discourse on “yaa baa” and fostering a new empirical knowledge base

18

VO: The boy Tick could see the harmful effects and danger of drug policies, especially the grave harm derived from the actions of state agencies within the criminal justice system, which exceeds the actual harm caused by the pharmacological effects of the (meth) amphetamines themselves. The global community have already changed and developed

a new ideology on this issue. The control of the spread of (meth)

amphetamines by waging a drug war that utilizes military strategies and tactics, which are destructive and violent as seen in the past, does not seem to be concurrent with the human resources development targets established under the **United Nation's post-2015 Development Agenda**.

By obstinately persisting with the same methodology in creating fear, which remains steadfastly faithful to the ideology of “A Drug Free World,”

is a great challenge to developments at both the personal and national levels. The directives established under **Order No. 66/2523 of the Office of the Prime Minister**, during the government of Prime Minister

Gen. Prem Tinsulanonda, were used to fight the communist insurgency during the final stages of the Cold War. With this order, Prime Minister

Prem changed the government's attitude from a rigid headline military approach to being along the lines of the middle path. Insurgents, who

surrendered or were arrested, were treated as fellow citizens of the country. Clear explanations were given to them to understand the

policies of the government. They received help to integrate back into the community and live a new life in society. This should be used as a case

study for Thailand as a Buddhist country. This can lead to a solution for the (meth) amphetamines problem that is constructive, effective and

sustainable for Thailand in general and the long-term. Therefore it may be necessary to be implemented within the entire system simultaneously

in at least in 5 parts, as follow:

VO: **1. Drug education: Social skills for harm reduction:** When the Drug Free World does not really exists, then having knowledge about

19

which is the control of drugs? This is a point of contention that should be revised.

In the Past – Creating the Drug Discourse

VO: Originally, the state held the belief that drugs are evil and the source of destruction for society. So they established policies by the criminal justice system that favors harsh punishments. They also sought instruments to help them eradicate drugs according to this ideology that was an influence from foreign countries. It is believed that the enforcement of severe and harsh laws to oppose drugs, based on the ideology of **“Zero Tolerance to Drugs”** will lead to success in creating a **“Drug Free World.”**

Twenty years of elevation of ATS control had passed, but the number of prisoners for ATS offenses did not diminish but increased more alarmingly in great numbers. Countering this trend with legal measures and harsher punishments, which lacked an overall vision to see the importance of various links and relations within the problem. Instead, this created even greater social problems. Because in employing only legal measures to tackle “dealers,” the agents of the criminal justice system may forget that the penalties of life imprisonment or the death penalty are merely threats or deterrents that can only hinder the situation temporarily. This is because drug offenses are motivated by desires for materialistic gains. This lies within the realm of economic law of demand and supply. When there are underprivileged people who are fragile both economically and socially and they remain happy **“to rent out their**

bodies, freedom and lives” to ATS syndicates. In essence, these **“living tools”** become the **“hostages”** in the war between the criminal enterprises selling the ATS and enforcers of the laws who are unable to arrest and prosecute the main perpetrators or influential persons who really are the main perpetrators behind the scene. Even though these people may be arrested, convicted and imprisoned for a long time, this will have no bearings whatsoever on the criminal enterprise that trade ATS. There are endless lines of replacements who are willing to come play this game of life and death in exchange for huge amount of rewards as their incentives. Therefore, legal punitive measures are not effective to help reduce such crime in a sustainable way.

VO: While the criminal enterprises use both money to those who cooperate with them and murder and harm those who oppose them, it is the incentives of reward and punishment that keeps the ATS syndicates going. But the state only have punitive measures for those who violate the law. This only pushes them further away and enhances the social and economic power and influence of the ATS syndicates and criminal enterprises over the offenders who become victims.

This situation occurred once before in the past when the state used to push people away for having different political ideals to join forces with the enemy. It was during the time when there were mass movements and circulated propaganda that communism was an enemy of the state. Shall we just let this situation happen all over again? How we learn this lesson and find a real solution to counter the drug syndicates?

VO: Furthermore, Thailand in the fiscal year of 2015, which had the total expenditure of 2.575 trillion baht, 158.2903 billion baht was allocated for the criminal justice system, which represents 6.1% of the total national budget. This amount does not vary much from the budget for public health, medical welfare for more than 65 million people of the whole country, which was allocated 10.2% of the national budget. These figures should clearly point to the misspent national budget by the failure to control the spread of ATS. The criminal justice system was only solving the end points of the drug problem.

VO: Moreover, there are reward payments from national budget in drug law enforcement by the Regulation of the Office of the Prime Minister on reward payments for drug cases of 1994. In 2013, the Ministry of Justice announced reward payment rates for drug arrest cases. It was determined that payments for ATS with purity of 20% or higher will be 3 baht per pill. All the while, (meth) amphetamines costed less than 0.50 baht per pill to produce. There was a great displeasure expressed by the public that this policy may be instead encourage persons with the authority to suppress and make arrests carry out their duties dishonestly or not?

When such an enormous amount of budget was allocated to the criminal justice system, it became a challenging task for personnel within the criminal justice system to conduct their work in full capacity and ability. But are such efforts focused just on volume and made merely to quality for the reward money? Or is it truly an effort to achieve the main objective,

VO: Furthermore, Tick continued to research for information on ATS in greater details. Finally, he was able to conclude that ATS are substances that stimulate the central nervous system to react more rapidly and create effects similar to adrenaline. They create a feeling of power and enhance confidence, alertness, talkativeness, libido, bloodpressure, heart rate and metabolism while reducing hunger and appetite. As a result of using ATS, the body temperature increases. The body begins to use greater amount of water and increases the rate of dehydration. Lips may become chapped and bleed. Appetite diminishes that lead to malnutrition and weight lost. The feeling of enhanced energy leads to insomnia and sleep deprivation and changes the sleep pattern. This lead to insufficient rest.

Furthermore, heavy and continued uses of ATS in a regular manner may lead to temporary psychosis such as violent mood disturbances, delusions, confusion, recklessness and violent behaviors. **However, there was no evidence that everyone who uses ATS would always suffer psychosis or delusions!!!**

Budget worthiness

VO: Regardless, it can be discerned that the control of ATS with legal punitive measures in the past often relates to different aspects such as social, economy and the criminal justice system.

When consideration is made on the aggregate financial budget

The path out of unhealthy bonds is to form healthy bonds, be connected to people you want to be present with. Addiction is just one symptom of the crisis of disconnection that's happening all around us. We all feel it. Since the 1950s, the average number of close friends an American has been steadily declining. At the same time, the amount of floor space in their homes has been steadily increasing. To choose floor space over friends, to choose stuff over connection. The War on Drugs we've been fighting for almost a century now has made everything worse. Instead of helping people heal and getting their life together, we have cast them out from society, we have made it harder for them to get jobs and become stable, we take benefits and support away from them if we catch them with drugs, we throw them in prison cells, which are literally cages, we put people who are not well in a situation which makes them feel worse and hate them for not recovering. For too long, we've talked only about individual recovery from addiction. But we need now to talk about social recovery. Because something has gone wrong with us as a group. We have to build a society that looks a lot more like Rat Park and a lot less like those isolated cages. We are going to have to change the unnatural way we live and rediscover each other. The opposite of addiction is not sobriety; the opposite of addiction is connection.”

the same lines: the Vietnam War. 20% of American troops in Vietnam were using a lot of heroin. People back home were really panicked, because they thought there would be hundreds of thousands of junkies on the streets of the United States when the war was over. But a study followed the soldiers home and found something striking: they didn't go to rehab; they didn't even go into withdrawal; 95% of them just stopped after they got home. If you believe the old theory of addiction, that makes no sense. But if you believe Prof. Alexander's theory, it makes perfect sense, because if you're put into a horrific jungle in a foreign country where you don't want to be, and you could be forced to kill or die at any moment, doing heroin is a great way to spend your time; but if you go back to your nice home with your friends and your family, it's the equivalent of being taken out of that first cage and put into a human Rat Park; it's not the chemicals, it's your cage. We need to think about addiction differently. Human beings have an innate need to bond and connect. When we are happy and healthy, we will bond with the people around us. But when we can't, because we're traumatized, isolated, or beaten down by life, we will bond with something that gives us some sense of relief. It might be endlessly checking a smartphone; it might be pornography, video games, reddit, gambling, or it might be cocaine. But we will bond with something, because that is our human

corresponds with what the World Health Organization (WHO) and the United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC) both reported consistently that there are only 1% of all drug users around the world, who can be classified as problematic users that need specialized interventions with certain public health measures!

In order to resolve the curiosity how drug use and drug addiction occur, Tick searched for more information on the **“the science of addiction.”**

“What causes, say, heroin addiction? this is a really stupid question, right? It’s obvious; we all know it; heroin causes heroin addiction. Here’s how it works: if you use heroin for 20 days, by day 21, your body would physically crave the drug ferociously because there are chemical hooks in the drug. That’s what addiction means. But there’s a catch. Almost everything we think we know about addiction is wrong. If you, for example, break your hip, you’ll be taken to a hospital and you’ll be given loads of diamorphine for weeks or even months. Diamorphine is heroin. It’s, in fact, much stronger heroin than any addict can get on the street because it’s not contaminated by all the stuff drug dealers dilute it with. There are people near you being given loads

of deluxe heroin in hospitals right now. So at least some of them should become addicts? But this has been closely studied; it doesn’t happen. Your grandmother wasn’t turned into a junkie by her hip replacement. Why is that? Our current theory of addiction comes in part from a series of experiments that were carried out earlier in the 20th century. The experiment is simple: you take a rat and put it in a cage with two water bottles. One is just water, the other is water laced with heroin or cocaine. Almost every time you run this experiment, the rat will become obsessed with the drugged water and keep coming back for more and more, until it kills itself. But in the 1970s, Bruce Alexander, a professor of psychology, noticed something odd about this experiment: the rat is put in the cage all alone. It has nothing to do but take the drugs. What would happen, he wondered, if we tried this differently? So he built Rat Park, which is basically heaven for rats: it’s a lush cage where the rats would have colored balls, tunnels to scamper down, plenty of friends to play with, and they could have loads of sex—everything a rat about town could want. And they would have the drugged water and the normal water bottles. But here’s the fascinating thing: in Rat Park, rats hardly ever use the drugged water; none of them ever use it compulsively; none of them ever overdose. But maybe this is a quirk of rats, right? Well, helpfully, there was a human experiment along

that bulldozes human rights, costs vast sums of money, and creates a lot of human misery, all in pursuit of an unobtainable goal. After 40 years of fighting, it's time to finally end the War on Drugs and move on to something better."

Medical discoveries

VO: The boy Tick became even more curious about the story of AT&T. But what he found out was the biography of Paul Erdos, the 83 years long life and genius mathematician, who produced 1,500 written works. In 1971, the same year the United Nations announced the Convention on psychotropic substances, Erdos switched from heavy coffee drinking to use amphetamine instead. His friends even wagered that Erdos would not be able to cease his amphetamine habit for even one month. However, Erdos proved them wrong and won the gamble. But he later grumbled that the bet costed progress of mathematics to halt for a month as well. Afterwards, he returned to his amphetamine habit.

VO: The fact that Erdos who used amphetamines for 25 years, did not go crazy or suffered from any delusions was in stark contrast to what was portrayed by newspapers and television in Thailand. It is proved that amphetamines, when used in the correct manner and in the right amount, may even provide a good result and satisfy a certain need of the user. The negative impact that was created would normally be from incorrect use or without appropriate knowledge or skills. **This information**

due to the harsh punishments and mandatory minimums. Minorities suffer because of this especially. African Americans make up 40% of all US prison inmates. And while white kids are more likely to abuse drugs, black kids are 10 times more likely to get arrested for drug offenses. OK, but is there actually something different we could do? Is there a way out of this mess? In the 1980s, Switzerland experienced a public health crisis related to heroin use. **HIV rates skyrocketed and street crime became a problem.** Swiss authorities tried a new strategy: harm reduction. They opened free heroin maintenance centers, where addicts would be treated and stabilized. Here, people would be given free heroin of high quality, they would get clean needles and have access to safe injection rooms, showers, beds, and medical supervision. Social workers help them find housing and deal with other problems in their lives. The results were a sharp drop in drug-related crime and two thirds of the people in the centers got regular jobs, because now they could focus on getting better instead of financing their addiction. Today, over 70% of all heroin addicts in Switzerland receive treatment. HIV infections have dropped drastically. Deaths from heroin overdoses have dropped by 50%. And drug-related street sex work and crime has not only way cheaper, but also actually work, instead of creating more problems. Drug prohibition led to a system

For many minors around the world, it's as easy to get illegal drugs as alcohol. But it doesn't stop here. Prohibition may prevent a certain amount of people from taking drugs, but in the process it causes huge damage to society as a whole. Many of the problems we associate with drug use are actually caused by the war against them. For example, prohibition makes drugs stronger. The more potent drugs you can store in as little space as possible, the more profit you'll make. It was the same during alcohol prohibition, which led to an increased consumption of strong liquor over beer. The prohibition of drugs also led to more violence and murders around the world. Gangs and cartels have no access to the legal system to settle disputes, so they use violence. This led to an ever-increasing spiral of brutality. According to some estimates, the homicide rate in the US is 25-75% higher because of the War on Drugs. And in Mexico, the country on the frontline, an estimated 164,000 have been murdered between 2007 and 2014, more people than in the war zones of Afghanistan and Iraq in the same period. But where the War on Drugs might do the most damage to society is the incarceration of non-violent drug offenders. For example, the United States, one of the driving forces of the War on Drugs, has 5% of the world's total population, but 25% of the world's prison population, largely

availability. This is also known as the balloon effect: even if drug production or a major supply route is destroyed, the supply for the end user is not reduced. A perfect example of this is crystal meth. The US Government tried to stop its production by strictly regulating the sale of chemicals used to manufacture the drug. This forced big meth producers out of business, but the unintended consequences were that thousands of small-scale operations started all over the country, mostly in small towns and rural communities, using chemicals that weren't regulated. In response to this, some US states wanted to reduce the supply of home-grown meth by regulating even more chemicals, which reduced small-scale meth production drastically. But the supply of meth still stayed the same. Mexican drug cartels immediately took over and opened big production operations. Their meth was even better than it was before, and they had lots of experience in smuggling. So all these efforts made meth production more professional, the drug more potent, while supply wasn't reduced at all. You can't win this war on the supply side. Not only are drugs widely available, demand unbroken, and some drugs purer than in the past, with a budget of around \$30 billion, the US Drug Enforcement Agency has an efficiency rate of less than 1% when it comes to stopping the flow of drugs into the US and inside the US.

countries around the world in the war on drugs. He continued his research on the internet and found various information online.

“Over 40 years ago, US President Richard Nixon declared drug abuse public enemy number one, starting an unprecedented global campaign, the War on Drugs. Today, the numbers are in. The War on Drugs is a huge failure, with devastating unintended consequences. It led to mass incarceration in the US; to corruption, political destabilization, and violence in Latin America, Asia, and Africa; to systemic human rights abuses across the world. It negatively affected the lives of millions of people. All of this while we waste billions of dollars every year only to create and fuel powerful drug cartels while the goal of the War on Drugs seems less achievable than ever: a world without drugs. How could this happen? The core strategy of the War on Drugs is “no drugs, no problems”. So almost all of the efforts in the last few decades have been focused on eradicating the supply of drugs and incarcerating drug traffickers. But this ignores the most fundamental of market forces, supply and demand. If you reduce the supply of anything without reducing the demand first, its price goes up. This might lower sales for many products, but not for drugs. The drugs market is not price-sensitive. Drugs will be consumed no matter what they cost. So the effect is to encourage production of more drugs and recruitment of more traffickers, which increases

the entire iceberg lies underwater. This is like the large pool of people who remain to circulate within and drive forward the black market for “yaa baa.” This continues to generate enormous profits for the criminal enterprise. Worse, it creates an external economy, which lies outside the system that nourishes the livelihood of so many people who are unable to compete in the legitimate manpower market. The budget for the over-all criminal justice system to enforce the law points towards an immense wastage of the country’s limited budget that can only enforce justice after the fact. Instead of being invested in education or other supporting public health programs that will enable Thais to enjoy greater health and a higher quality of life. Moreover, the said criminal justice system has added more problems for the country in general as well.

VO: Tick, the boy, wondered how this problem originated. He then tried to search for information and found that in 1996, after the phenomenon that created great devastation, the loss of life and property as well as the peace and order of society, such as road accidents involving trucks or people going crazy and taking hostages by putting knives to their necks. At that time, the reason given was that these people took ATS. Such phenomenon was later used to relate to and as the tool to create fear in an exaggerated way. This is to justify the elevation of drug control by reclassifying ATS from type 2 psychotropic substances to become type 1 harmful narcotics, which is in the same class as heroin while differing absolutely with scientific evidence as well as giving it a new scary name of “yaa baa” or “crazy drug.” This greatly bewildered the boy Tick. He then became interested in the situations in other

substances. (Meth) amphetamines are a good example. It spread rapidly after the decline of heroin. And in the face of severe crackdown, the spread of (meth) amphetamines returned with a greater ravage than before. It did not pour into the country only from the production bases located across borders in neighboring countries but from all corners of the world as well. Legal substances too, such as painkillers and medicine prescribed by doctors, can be abused.

News Clip Audio

VO: News of arrests of large volumes of methamphetamine or yaa baa is on newspaper and television almost daily. Drugs have become a normal thing for the general public. But the interview given by Gen. Pailboon Koomchaya, the Minister of Justice, made Tick, a young boy, take a second look at the news report to see whether he read it correctly or not?

Tick, the boy, was very curious. He began to investigate to see how much yaa baa Thai people were using. The information obtained from the Office of the Narcotics Control Board (ONCB) pointed out that nearly 2 million Thai people use yaa baa and more than 3 – 4 billion yaa baa pills are consumed each year. Just in Thailand's neighboring countries, the production plants have the capacity to produce at least

2

1 billion pills each year. More than 500 million pills are smuggled into Thailand per year. However, authorities are only able to seize about 100 million pills or about 20%. Moreover, the statistics provided by the Department of Corrections in May 2016 indicate that there are approximately 290,000 prisoners locked up in Thailand. In reality, these prisons have a combined maximum capacity of only 100,000 prisoners. Moreover, approximately 230,000 prisoners were incarcerated for narcotics-related offenses. This means that 72% of all prisoners were arrested for drugs and nearly 90% of the drug cases were yaa baa offenses. This problem had distorted how the criminal justice system uses and allocates its resources. This is especially true for prison space, which should be reserved only for violent criminals or those who commit harmful acts towards society. This would be the true function of prisons in traditional penology philosophy. Another related agency, the Department of Probation has set a target for rehabilitation and rejuvenation of drug addicts each year of between 500,000 – 600,000 persons. When the number of persons in the care of the Department of Corrections and the Department of Probation are combined, it can be seen that it is not more than 1 million persons. So a question is raised, "What about the other 1 million persons and what can be done?" The criminal justice system is able to manage around 2 million people by implementing a **"net with tight holes" policy**. But will this sufficiently process all persons associated with "yaa baa?" Certainly it will be not be. All these people entering the criminal justice system can be compared to just the tip of the iceberg that pierces through the ocean surface while

3

After the War on Drug Users: Thai Blueprint for Taking Control Integrated Constructive (Meth) amphetamine Control

All things in this world can lead to "addictions" when there are no appropriate control measures in place. Chemicals, both extracted from plants or synthesized, can influence the moods, cognitive abilities and behaviors of humans. Sedatives are drugs such as morphine, heroin, antidepressants, sleeping pills, volatile substances or alcoholic beverages. Stimulants are drugs such as amphetamine type stimulants (ATS), the kratom plant, nicotine in cigarettes, caffeine in coffee or cocaine. Hallucinogens or anti-anxiety are drugs such as cannabis. These substances all possess both benefits and harm within themselves. Restrictions imposed by society cannot win over human nature in seeking to reap benefits from them. At the same time, "human greed" cannot be overcome as well. Therefore, any prohibition will only lead to the "Balloon Effect" phenomenon for the "users" and "dealers," who both desire to seek material gains from these

Integrated Constructive (Meth) amphetamine Control And Innovative Justice in Draft Narcotics Code

29 - 30 August 2016

HOTEL GRAND MERCURE BANGKOK

FORTUNE

Rachadaphisek Road, Bangkok

